

Sevgili Okuyucular

İnsan kendini nasıl bilir? Yani kendi hakkında, tabiatı, mahiyeti (niteliği) hakkında neler biliyor? İnsanı varlığın özü nedir? Bu varlığın canlılar küresindeki asıl dinamik işlevi nasıldır? Canlılar hiyerarşisinde insanın yeri, "kilit taşı" görevini mi yapmaktadır?

Bu sorulara Âdem'den bu yana verilen cevapların hangileri "şimdi" de geçerliliğini korumaktadır? Hepsi de, hiç biri de! İnsanın görünen mahiyetinden görünmeyen mahiyetine uzanarak ileri sürülen fikirler, savunulan varsayımlar, bize, ancak "evrensel tekâmül" akışı içinde, sürekli değişimin ve gelişimin getirdiği rölatif bilgileri, saptamaları ve görünümleri bildirebilmektedirler.

Şurası asla göz ardı edilemeyecek bir husustur ki, insanî öz, beraberce bulunduğu canlılardan mahiyet bakımından çok farklıdır. İnsanın organik yapısının ve bu yapıya ait çeşitli sistemlerin sebep olduğu "görünümler yığını" insanı temsil etmez. Görünümler, gerçek varlığın çok çok sınırlı bir yansıması, hatta hayali gibidir.

Dünyasal eğitim, öğretim, inanç ve etkiler gerçek mahiyetin, özün, çok sınırlı bir şekilde maddesel küredeki "görünümü"ne sebep olabilecek istidatların ortaya çıkmasına yardım edebilirler. İnsanı terbiye öz için değil, insan içindir. Öz RUH demektir; insan, Ruh'un organik bedenle olan ilişkisinden doğan bir geçici varlık (nefs)dir. RUH'un terbiyesi, eğitimi, inancı olmaz, olamaz. Ruh, özünün mükemmelliği ile ilâhiliğin temsilcisi olarak "evrensel yönetimin" vazgeçilemez bir unsurudur. Bu yönetimin konusu olan maddî evrenlerin bilgisini almak ve ona galip gelerek hâkim olmak için, büyük staj dönemleri hâlinde, insan olarak doğar.

Bu şahane yücelikteki varlığın görevi "kulluk" etmek değildir. Ruh denen cevhere sahip olan ÖZ, varoluşun gerekli olan varlığıdır; onsuz varlıklaşma mümkün değildir, onsuz ilâhiliğin tezahür etmesi imkânsızdır.

İnsan bedeni ve diğer bedenlerin tümü, RUH'un eseridir. İnsan bedeni yaratılmamış, imâl edilmiştir ve bu imalâtın mühendisi RUH'tur. Ruh hem tekil, hem çoğuldur; hem cüz'î, hem de küllîdir. Her şey Küllî RUH'un, Evren Ruhu'nun hizmetindedir; elbette ki kudreti kadar...

İnsan, bu âlemin bir toplamıdır. İnsan, ne seviyede olursa olsun, ilâhiliğin görünüm yeridir. İlâhiliğin maddesel görünümünün en iyi vasiyesi canlılar âlemidir ve onlar arasında en yetkini de insandır. İnsan, sadece dünyasal bir birey değil, evrensel bir varlığın ismidir. Bu sebepten Dünya insanına "beşer" denmiştir. Evrenin her yeri "ilâhiliğin tezahürü"ne aynadır; en yetkin ayna da İnsan'dır. Varoluşun gayesi Ruh'un gayesidir.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

İNSANIN İLÂHİLİĞİ ve EVRENDEKİ HİYERARŞİ

Özü itibarıyla, cevheri itibarıyla bütün varlıklar, bütün insanlar ilâhîdir ve ilâhîliktedir. Ama hiç biri Yaradan değildir. Yani ilâhî olanı uygulamaktadır ve ilâhî olan kanunlarla yaşamaktadır aslında. Her şeyden önce canlılığı buna dayanır. Hayat sahibi olmak, can sahibi olmak zaten bir ilâhîliktir, ilâhî bir misyondur. Yani bir bakıma insanlar, aynı zamanda ilâhlardır; şuuru daralmış, belli bir misyona bağlanmış, belli ilâhî misyonları yerine getiren, kendisine verilmiş olan vazifeleri yapan varlıklardır. Ve bu yüzden de ilâhîlik içindedirler. Melekûtu dışarıda aramayın. Hristiyanlar'ın sözünü ettikleri melekût, bir ülke ya da ulaşılabilir, varılacak bir yer değildir. "Melekût sizin içindedir." diyor. Yani varlık, bir ilâhîlik içindedir ve zaten ilâhîdir. Yoksa Kur'an'daki: "Dönüşünüz banadır." sözü yabana mı atılacak? Siz, döndüğünüz zaman, nereye kavuşuyorsunuz? İlâhınıza mı? Elbette. Peki, aynı cevherde olmazsanız, aynı nitelikte olmazsanız, O sizi nasıl kabul eder, nasıl birleşebilirsiniz? Su, suyla birleşir. Su, yağla ya da sirkeyle birleşir mi? Birleşmez.

İnsan da ilâhîdir ve ilâhîliktedir, a-

ma insan Yaradan değildir. Bunu zihinlerde düzeltmek gerekir.

EVRENDEKİ HİYERARŞİ

ve

ÇOKTANRILIK

EVRENDEKİ hiyerarşi dendiği vakit, bunun çoktanrılıkla nasıl bir alakası olabilir? Her şeyden önce evrendeki hiyerarşiden ne anlıyoruz? Tektanrıcılık ya da çoktanrıcılık nedir? Herkes nasıl bir Tanrıya inanıyor? Kendisine herhangi bir kitapta takdim edilen ve ismi yazılan bir Tanrıya mı inanıyor, yoksa kendi sinesinde, kendi öz varlığında, beyninde, şuurunda, düşüncelerinde, kavrama gücünde mi bir Tanrı var? Bunlar, birbirinden çok farklı şeylerdir. Ya da tanrılar mı var? Tanrısallıkla Tanrı'yı birbirinden ayırt etmek zaruridir. Yani Yaradan ile ilâhî olanı (ilâhîliği, tanrısallığı) birbirinden ayırt etmek lâzımdır.

YARADAN ve İLÂH

KAVRAMLARI FARKLIDIR

YANLIŞ bir eğitim ve öğretim sonucu, ilâh kavramı Yaradan'la özdeş tutuluyor. Maalesef çok dar ve yanlış bir

eğitimidir. Yaradan başka şeydir, ilâh-
lık, ilâhîlik, ilâha bağlı olmak, yani tanrı-
lık veya tanrısallık başka şeydir. O
hâlde çoktanrıcılıktan ne kastediliyor?
Acaba Eski Yunan'ın veya Lâtin'in yahut
kısmen Mezopotamya ülkelerinin ken-
dilerine kâinat kanunlarını sembolize
eden, Yaradan'ın kanun görünüşlerini
ifade eden birtakım putları mı çoktan-
rıcılık olarak kabul ediyorlar? Çok-
tanrıcılıktan bahsedenler, o insanların,
o heykelleri Tanrı mı addettiklerini zan-
nediyorlar? Çoktanrıcılık dendiği za-
man, bu heykelleri mi kastediyorlar?
Veya oradaki insanların o taş parçala-
rına mı taptıklarını zannediyorlar? Yani
bir Zeus heykeli, bir Apollon heykeli, o
devrin Lâtin ve Yunanlısı için taptıkları
bir taş parçası mıydı? O Eflâtonlar'ı, o
Sokratlar'ı, o Fisagorlar'ı meydana geti-
ren, bugünün dinlerinin temellerini a-
tan o insanlar, Zeus'tan, Apollon'dan
bahseden o büyük inisiyeler geri zekâlı
mıydı? Kesinlikle değil. Kilisede çar-
mıha gerilmiş bir İsa ya da bir Meryem
Ana heykeli karşısında dua edenlerin
putlara, şekillere taptıklarını zanne-
derler. Bu insanlar bu kadar idraksiz,
metafizik bakımdan bu kadar dengersiz
iseler, eleştirenlerin memnunlukla kul-
landıkları o yararlı âletleri kim icat e-
diyor? Geri zekâlı olsalar, o yüksek tek-
nolojiyi, o yüksek matematiği, o yüksek
sanatı ortaya koyabilirler mi? Batılı de-
diğimiz kimseler o kadar aptal değildir.
Kalkıp bir haçın üzerine gerilmiş İsa
heykelinden medet ummaz. Bunlar yan-
lış anlayışlardır ve insanın insana ifti-
rasından başka bir şey değildir, gün-
nahtır. O hâlde, çoktanrıcılık diye bir
şey yoktur. Bu çok yanlış bir kavramdır.
Çünkü insanlar Tanrı'ya tapmıyorlar.
İnsanlar Yaradan'a tapar. Her şey Yara-
dan'a bağlıdır, tanrılara bağlı değildir.

YARADAN ANLAŞILMAZ

BU kavramları sarsılmadan öğ-
renmeliyiz. Aslına bakarsanız, eğer biz
gerçekten inandığımız ve taptığımız

şeylerin bir farkına varsak, herhalde
kendimizden çok utanırız. Yani dil ile
zikredilen bir Tanrı ismi, ruhunda te-
cessüm eden, ruhunda meydana gelen
mânâ ile alâkalı değildir. Bunu lütfen
bir tetkik edin. Dil ile zikrettiğiniz bir
"Tanrı" ismi söylüyorsunuz. Bu, ruhu-
nuzda meydana gelen suretle, mânâ ile
aynı mıdır? O ismi söylerken ne düşü-
nüyorsunuz, ne algılıyorsunuz? Ne kav-
rayabiliyorsunuz? "Ey Allahımı!" dedi-
ğiniz zaman, o yakardığınız şey nedir?
Zihninizde veya gönlünüzde nasıl bir
güç tasavvuru var? Herkesin ayrı ayrı-
dır. Hiç biri, birbirine benzemez. Onun
için Mesnevi'de denmiştir ki: "Herkes
kendi ilâhına tapar, ama Tanrı gene bir-
dir." O hâlde Yaradan, her varlığında, o
varlığın anlayışı nispetinde, ayrı ayrı
gözüküyor demektir. Tanrı birdir, ben-
zeri yoktur, doğmamıştır... Evet, O'nun
için kütüphaneler dolusu kitap yazıla-
bilir, ama siz ne seziyorsunuz? O yazı-
lanlar sezilmiş, düşünülmüş, yani te-
fekür sonucu ortaya çıkmış sözlerdir.
Fakat sizin içinizdeki tasavvur nedir?
Nasıl bir hâl içerisine giriyorsunuz?
Gayet samimi olarak, başkalarının ifa-
delerini tekrarlamadan "Yaradan bu-
dur." diyebilirsiniz. Ya da "Sadece inanı-
yorum, ama hiç hissetmiyorum." diyebi-
lirsiniz ki, doğrusu da budur. Tanrı'ya
sadece inanılır, fakat O'nu hissedemez-
siniz. Biz O'nu kavrayamayız; ne algı-
lama gücümüz, ne muhakeme gücümüz,
ne beynimizin çalışış sistemi, ne keli-
melerimiz, hiç bir şeyimiz buna müsait
değildir. Bırakın Tanrı'yı anlamayı, bı-
rakın onu; insanlara sevgiden, merha-
metten, güzellikten, iyilikten bahsediyorsunuz, "O da nedir?" diyor. Nerede kaldı, bütün her şeyin varlık sebebi olan ve Kendisi'nin sebebi olmayan Yara-
dan'ı anlamak; daha sevginin bile far-
kında değildir. Onun için çoktanrıcılık,
tektanrıcılık müdafaası kendini bilme-
yen insana düşmez. İnsan, önce kendi-
sini tanısin, kendi içindeki ilâhîliği an-
lasın, kendi içindeki ilâhî gidışı kav-

rasın; ondan sonra, tek Tanrı mı var, çok Tanrı mı var, tanrılar nasıl birbirinin üstüne sıralanmıştır; bu nasıl bir mekanizmadır, kim kimi kontrol ediyor, o zaman farkına varılır.

EVRENDEKİ HİYERARŞİ

EVRENDE bir hiyerarşi vardır ve bu hiyerarşi, Bir'e nazaran bir hiyerarşidir. Yani Bir olanın, Tek olanın dışında olan her şey, bir sıralanma hâlidir. Bu, Bir'den sonsuza, sonsuzdan Bir'e doğru bir sıralanmadır. Bu madde kâinatı için de böyledir, ruh kâinatı için de böyledir. Her şey kendinde meknuz enerjiye ve rezistans (direnc) tipine göre birbirini kontrol eder. Rezistansı az olan, çok olanı kontrol eder. Ne demek rezistans? Neye karşı direnc? Bu direnc İlahilik Enerjisi'ne, İlahi Enerji'ye, İlahi Kudret'e karşı olan dirençtir. İlahi Kudret herkesin bünyesinde mevcuttur. Onun için ilâhi tarafımız vardır. Fakat bu İlahi Kudret'i ne dereceye kadar tezahür ettirebiliyoruz? İşte o dereceyi, bizdeki rezistans gücü ayarlar. Biz bazı şeylere karşı fazla direniriz. İyi iletken değiliz. Örneğin demir, bakır, gümüş, altın, plâtin farklı farklı maden türleridir ve gittikçe asaletleri yükseliyor. Diyoruz ki; plâtin elektrik enerjisini %99.8'e kadar nakledebilir, kaybı 0.2'dir. Ama bazı madenlerin geçirgenliği daha azdır. Aynen buna benzer şekilde, İlahi Kudret'in bizdeki tezahürüne yardım etmek mecburiyetindeyiz. Bu bizim yaradılış görevimizdir. Bu kudretin her yere ulaşabilmesi, her şeyi değişik bir şekilde de olsa kontrol edebilmesine hizmet etmek, bizim vazifemizdir. İşte bu yüzden, rezistanslar silsilesi içerisinde, gruplaşmalar hâlinde hiyerarşiler, yani kademeleşmeler vardır. Üstteki daima bir alttakini kontrol eder; onun gelişmesine hizmet eder; onun tekâmülle alâkalı her türlü işini kolaylaştırmak üzere imkânlar sağlamak mecburiyetindedir. Bunlara biz, "**İlahi Organizasyonlar**" ya da eski deyimle "**Hi-**

yerarşiler" diyoruz. Bunlar, İlahi Organizasyonlar'dır ve kâinatın her yerinde ve her şeyinde, maddeselinden manevîsine kadar mevcuttur. Kâinatın hiç bir yeri gayri meskûn değildir, yani her tarafı iskân edilmiştir, o şartlara uygun olarak varlıklar vardır. Kendi gözlüklerimizle görmesek bile, göremeyeceğimiz renklerde olsalar dahi, varlık her yerde vardır, yani kâinat, bütününüyle canlıdır. Bu yüzden de, hiyerarşi bütün kâinata, her yerde, her şeyde mevcuttur.

AŞAĞIDAKİ YUKARIDAKİNE BENZER

EĞER Yukarı'yı iyi anlamak istiyorsak, aşağıyı iyi anlamamız lâzımdır. Aşağıda, yani yeryüzünde olan olaylar, yeryüzündeki kanunlar, onların işleyiş mekanizmaları, aynı şekilde bütün evrene teşmil edilebiliyor. Evrendeki işleyişin küçültülmüş, basitleştirilmiş şekli yeryüzündedir. Bizim bedenimizde hiyerarşi yok mu? Beynimizden tutun ayak tırnağımıza kadar, bütün organlarımızda vardır. Hepsi, bir hiyerarşi, bir derecelenme içerisinde; bir kıymet şekline göre sıralanmıştır. Ama diyebilirsiniz ki: "Bir ressamın sağ eli veya sol eli çok kıymetlidir." Beden için o kadar önemli değil. Sağ el ya da sol el gitse de beden yaşiyor. Ama bir adamın kafasını kopartın mı, yani hiyerarşinin tepesini elinden aldınız mı, o beden iflas ediyor. Kalbine pil takıyorsunuz, sunisini de takıyorsunuz, ama şahdamarından öte beyni kansız bıraktığınız anda, beyin 30 saniye sonra tamamen ölür. Demek, hiyerarşik sistemin canlılık tezahüründe beyin en büyük mekanizmadır ve nitelikim beyin her şeyi yönetiyor. Yani Büyük Organizasyon, Yukarı'dadır. A-yaksız da kalınabiliyor, belden aşağı da yok oluyor, hem ayağı hem kolları olmayanlar çok, ama insan gene de yaşıyor. Bir topluluk da, bir dernek de, bir aile de, bir millet de aynı şekildedir; daima bir hiyerarşik sistem vardır. Bunun ismi sınıf değildir. Bu, insanların uydu-

duğu suni bir sistemin ifadesidir. Hakiki sınıf, ancak hiyerarşi kademeleri içerisinde meydana gelendir. Yani aynı plâtförmda olan varlıklar, Hint'in meşhur kast sistemine göre, dünyada rahip sınıfında, işçi sınıfında ya da cengâver sınıfında olabilir. Onlar aynı plâtförmdadır, fakat yan yana getirdiğimiz vakit bakıyorsunuz ki, biri şurada görev almış, biri burada görev almıştır. Karma Kanunu'na göre de sınıf ve sınıf bölmesi çok saçma bir olaydır. Herkes yeryüzüne kendi karmasına göre doğar. Yani ihtiyacı olan bir yeri seçmiştir. Bu, başbakanlık olabileceği gibi, herhangi bir yerde nalburluk veya çiftçilik de olabilir. O varlık onu seçti diye, "Sen çiftçi sınıfındansın." denmez. O, şimdi çiftçi sınıfındandır; geçmiş hayatında daha başka, gelecek hayatında daha başkadır. Yani Tekrardoğuş (Reenkarnasyon) Kanunu bu türlü materyalist bir suni ayırımı ve ayıklanmayı da ortadan kaldırır; bunların sürekli olmadığını, yanlış kavramlar olduğunu da ifade eder.

RUHSAL İDARE MEKANİZMASI

RUHSAL İdare Mekanizması bir deyim, bir kavramdır. Temel olarak anlamamız gereken husus, en küçük ünitelerinden en geniş organizasyonuna kadar, fizik kâinatların, daima görünmeyen (ama bizler tarafından görünmeyen), ancak tesirleri her yerde ve her şekilde anlaşılabilen, bir Yüksek İdare Sistemi tarafından yönetildiğidir. Bu Yüksek İdare Sistemi, bu kapsamlı İdare Sistemi, varlık olarak bir "**Ruhsal İdare Mekanizması**"dır.

Önce kendimizden başlayalım: Bedenimizdeki ve organ sistemlerindeki hücreleri alırsak, herhalde birkaç trilyonluk, belki de çok daha kalabalık bir topluluğu yöneten bir varlığımız. Yani öncelikle ruh cevheri olarak kendimiz, bir Ruhsal İdare Mekanizması'nı harekete geçiren, onu yöneten, her yönüyle kontrol eden bir varlığımız. Bizler bedenimizi

bir idare mekanizması içerisinde yönetiyoruz ve kendi özümüzü, kendi varlığımızı, ruh varlığı olarak nitelendiriyoruz. O hâlde biz aynı zamanda bir Ruhsal İdare Mekanizması örneğiyiz. Şimdi bu analogiyi mikrokozmosdan makrokozmosa çıkaralım:

Dünya plâneti de, üzerindeki bütün canlı ve cansızlarla beraber bir hücreler topluluğudur. Dünya zaten canlı bir organizmadır. Onun da bir yönetimi vardır; nasıl bedenin ruhu diyorsak, buna da isterseniz **Dünyanın Ruh**u deyiniz. İşte dünyanın ruhu da, bu sefer, dünyaya ait idare sistemini yöneten bir varlık olmuş oluyor. Buna çeşitli literatürde **Dünyanın Rabbi** derler.

Dünyanın Rabbi, bütün varlıklarıyla, Dünya plânetinin tekâmülüyle alakalı her türlü aksiyonu kontrol eden, yöneten, yönlendiren, ayarlayan, değiştiren; üzerindeki bütün canlıların fizik plân içerisindeki her türlü mukadderini hazırlayan, ayarlayan; yani icaplarını ve sebep-netice prensibine bağlı olarak bütün kanunların kontrolünü elinde tutan bir sistemdir. Dünyanın Rabbi'nin sistemi, o fizik plândaki işleri yürütür.

Dünyanın ötesinde Güneş Sistemi ve Güneş Sistemi'nin bağlı olduğu belirli bir galaksi sistemi var. Böylece tabii bir şekilde, kendimizden başlamak suretiyle açıla açıla gidersek, görüyoruz ki, Ruhsal İdare Mekanizması'nın ucu bucağı, başı sonu yoktur.

Ruhi enerjinin, ruhi şuurun, ruhi iradenin, ruhi yönetimin, en küçük bir fizik topluluktan, kâinat büyüklüğündeki bir topluluğa kadar her yerde müşterek bir çalışması vardır.

Ruhsal İdare Mekanizması tek bir topluluk değildir; onun ancak bize düşen bir payı vardır. Yani dünyaya isabet eden bir kısmı vardır; ama aynı zamanda Güneş Sistemi'ne isabet eden kısmı da vardır; onun dışında bulunan büyük sistemlere bağlı olan kısmı da vardır.

Asıl buradan anlaşılması gereken husus, yani bizim için pratik bir faydası

olması gereken husus; kâinatta mevcut olan her şeyin, yasalarla, ilkelerle ve te-sirlerle daima birbirinin kontrolü ve birbirinin yönetimi altında olması esa-sıdır. Hiç bir şey kendiliğinden çalış-maz. Hiç bir şey müstakil ve bağımsız değildir. Her şey daima çeşitli kanallardan birbirine bağlı olarak bir hayatiet içerisinde. Ve müthiş bir kontrol, müthiş bir şuur mekanizması söz konu-sudur.

Dünya üzerinde bedenli olarak ya-şarken, nüfuz etme, iyi gözlem yapa-bilme kabiliyetimizi geliştirsek; tüme-varım veya tündengelim şeklindeki mantiki süreçleri de iyi kullanırsak, gö-rürüz ki, hakikaten yeryüzünde ve her yerde iş böyle yürümektedir. Biyolojik sferi kontrol eden sistemler ile fizik sfe-ri kontrol eden sistemler, birbirlerine çok bağlıdır. Yani hayvanların, bitkile-rin ve insanların biyolojik hayatını dü-zenleyen sistemin, aynı zamanda fizik kâinatı da (taşı da , toprağı da, denizi de, rüzgârı da) düzenlediğini, onu da kontrol altında tuttuğunu zaten görüyoruz. Çevre sorunları, atmosferik olaylar, toplum olayları hep aynı sistemin şem-siyesi altında vuku bulur.

Toplum olaylarının içine sadece insanları değil, hayvanları ve hatta bit-kileri de katmak gerekir. Bugün, bitkisel toplum olayları da vardır. İleri çalışma-lar içerisinde, özellikle çiçek ve sera-cılık çalışmaları içerisinde, artık bitki-

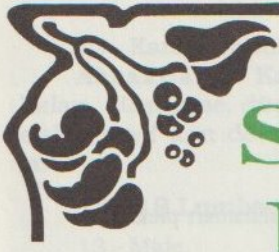
sel toplumlardan da söz edilmeye baş-landı. Yani öyle ki, birbirini reddeden, birbirini sevmeyen bitkiler var; onları yanyana getirdiğiniz zaman verimli ol-muyorlar. Ancak birbirini seven, birbi-rinin tesirinden hoşlananları bir araya getirdiğiniz zaman, çok daha güzel çiçek açıyórlar; çok daha güzel meyve veya sebze verebiliyorlar. Yani artık insan toplumunun dışında hayvan toplu-mlarının da kontrolü aşağı yukarı anlaşıl-mış vaziyettedir. Öyle ki, hayvan psiko-lojisi, yani hayvan terbiye sisteminden söz edilmektedir. Şimdi de bitkiler mese-lesi ele alınmıştır. Yani bu İdare Sistem-leri, Kontrol Sistemleri, artık giderek da-ha bariz hâle gelmeye başlamıştır.

Ruhî İdare Sistemi, gerçekte **Ruh-ların** İdare Sistemi'dir. Bu, ruhsal var-lıkların, idareye müdahale etmelerini; yani fiziki yaşayışa, fiziki hareketlere, canlılar sferine müdahale etmelerini; onları yönlendirebilmelerini, kontrol e-debilmelerini; onların kendi hürriyet-leri ve seçme serbestileri içerisinde kal-mak suretiyle, kendi tecrübelerini, kendi imtihanlarını yaşamaları; olgunlukları-nı, bilgilerinin geliştirmeleri hususunda etken olduklarını bize ifade eder.

Bu sistem içerisinde, daima bir üstteki bir alttakini sürekli şekilde kontrol edebilir. Ve bunun sınırı yoktur. Ruhsal İdare Mekanizması'nı, şimdiki hâlde bu şekilde anlamak bize yeter.

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

SONSUZ HAYAT

• Müçteba ERKMAN •

(Geçen Sayıdan Devam)

Çakraların fizikî bedenle seyyal beden arasındaki bağlantı merkezleri olduğunu evvelte açıklamıştık. Ruhî yükselmenin de çakraların şarj olduğu hayat enerjisiyle mümkün olduğuna göre, sağlıklı bir bedenin önemini bir defa daha burada görmekteyiz. Hangi fizikî aksaklıkların hangi çakralar tarafından kontrol edildiği bilinirse, bilhassa o çakranın hayat enerjisiyle şarj edilmesi üstünde durmak önemlidir.

Aşağıda bel kemiği halkaları numaralandırılarak, bağlı oldukları sinir kollarının dağıldıkları alanla, fizikî aksaklıkların sinir sistemine etkileri görülmektedir.

1 - 6 Servikal, "Boyun kısmı"

1 - Bu çakranın sorumlu olduğu kısımlarda başa kanın gönderilmesi, balgam hâsıl eden guddeler, kafatası ve yüz kemikleri, beyin, iç ve orta kulak, uygulama sinir sistemi.

Aksaklıklar: Baş ağrısı, asabiyet, uykusuzluk, soğuk algınlığı, yüksek tansiyon, unutkanlık, sinir bozuklukları, hafıza zayıflığı, uyku hastalığı, daimî hâlsizlik, baş dönmesi, sersemlik vs.

2 - Gözler ve göz kasları, ses taşıyıcı kaslar, sinüs boşlukları, kulaktaki çekic, dil, alın kısmı.

Aksaklıklar: Nezle, alerji, göz kayması, sağırılık, yilancık, diğer göz rahatsızlıkları, kulak ağrısı, bayılma, sayıklama, göz kararması vs.

3 - Yanak, dış kulak, elmacık kemiği, dişler, beynin üçüz sinirleri.

Aksaklıklar: Sinir bozukluğu, sinir iltihabı, çıban, sivilce, egzama vs.

4 - Burun, dudak, ağız, orta kulak kanalı.

Aksaklıklar: Ateşlenme, nezle, iştmede zayıflık, lenf guddesi.

5 - Ses kasları, boyundaki guddeler, yutma.

Aksaklıklar: Gırtlak iltihabı, ses kısılması, bademcik bezleri.

6 - Boyun kasları, omuzlar, bademcikler.

Aksaklıklar: Boyun tutulması, omuz ağrıları, bademciklerin şişmesi, boğmaca vs.

7 - 12 Dorsal, "Kalp kısmı"

7 - Kıkırdak bezleri, omuz ve dirsek adaleleri.

Aksaklıklar: Omuz ve dirsek kasları gerilmeleri vs.

8 - Kolun dirsekten aşağı kısımları, bilek ve eller, parmaklar, yemek ve nefes borusu.

Aksaklıklar: Astma, öksürük, nefes darlığı, kol ve el ağrıları.

9 - Kalp ve supaplar, kalp damarları.

Aksaklıklar: Anormal kalp atışları, göğüs ağrıları.

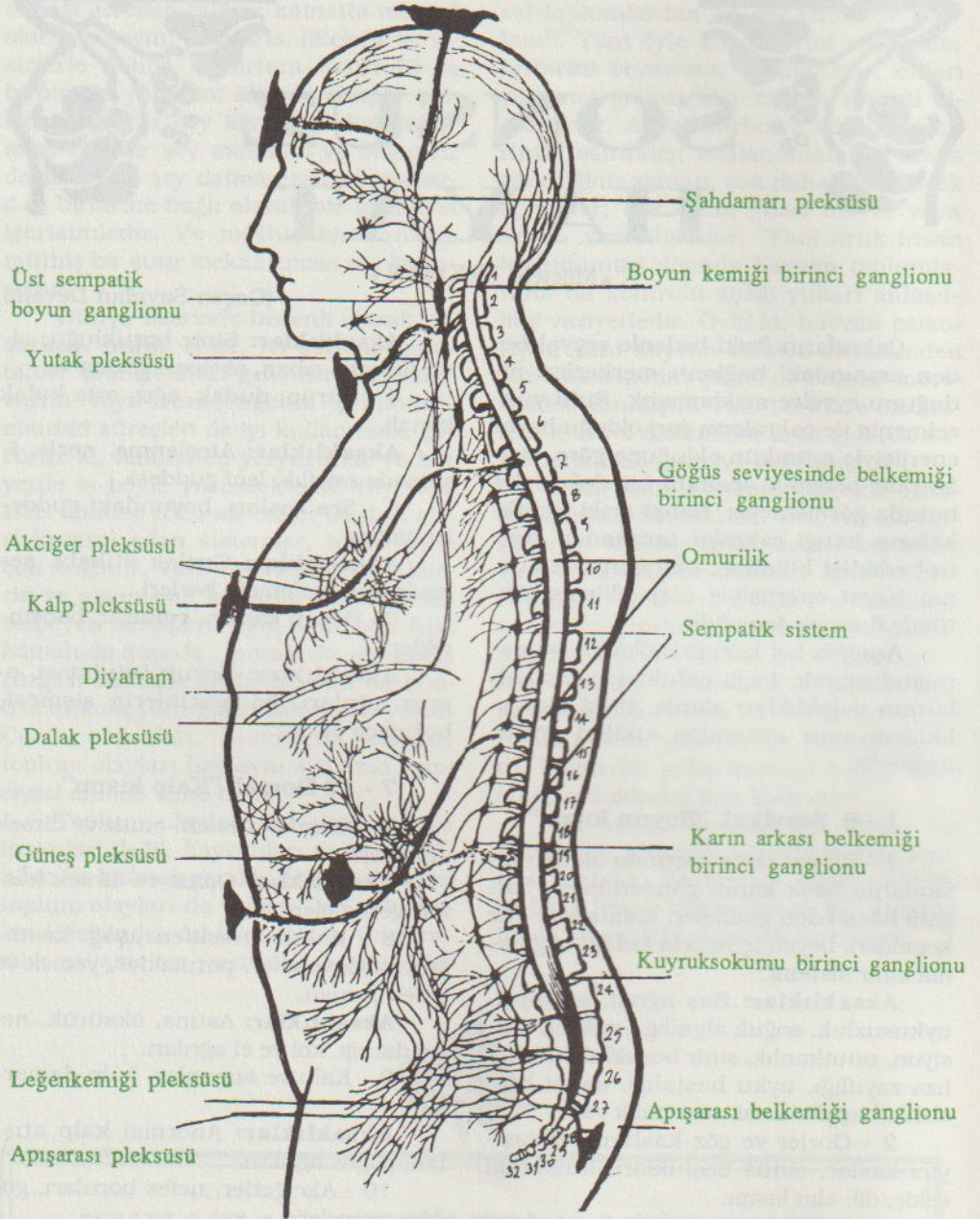
10 - Akciğerler, nefes boruları, göğüs, memeler.

Aksaklıklar: Bronşit, zatürree, zatülcemp, göğüs tikanlıkları, grip.

11 - Safra kesesi, usare damarları.

Aksaklıklar: Safra kesesi rahatsızlıkları, şingil kabarcıkları.

ŞAKRALAR ve SİNİR SİSTEMİ İLE BAĞLANTILARI

12 - Karaciğer, mide, kan.

Aksaklıklar: Karaciğer rahatsızlıkları, ateşlenme, düşük tansiyon, kansızlık, zayıf kan deveranı, mafsals ağrıları.

13 - 18 Lumbar, "Mide kısmı"

13 - Mide.

Aksaklıklar: Hazımsızlık, mide kaynaması, geçirmek.

14 - Pankreas, on iki parmak bağırsağı.

Aksaklıklar: Şeker hastalığı, ülser, mide iltihabı.

15 - Dalak, diyafram.

Aksaklıklar: Hıçkırık, mukavemetsizlik.

16 - Böbrek guddeleri, böbrek üstleri.

Aksaklıklar: Alerji, kurdeşen.

17 - Böbrekler.

Aksaklıklar: Kum, böbrek yolları daralması, böbrek iltihapları, yorgunluklar.

18 - İdrar yolu.

Aksaklıklar: Deri hastalıkları, sivilceler, çiban, egzama.

19 - 24 Sacral, "Karın kısmı"

19 - İnce bağırsaklar, döl hücreleri, serum deveranı.

Aksaklıklar: Romatizma, gaz yapma, kısırılık.

20 - Kalın bağırsak, kasıklar.

Aksaklıklar: Kabızlık, kalın bağırsak iltihabı, dizanteri, ishal, fitik patlaması.

21 - Kör bağırsak, karın bölgesi, üst bacak.

Aksaklıklar: Apandisit, kramp girmesi, nefes zorluğu, damar genişlemesi.

22 - Seks organları, yumurtalık, husye, rahim, mesane, dizler.

Aksaklıklar: Mesane hastalıkları, âdet ağrıları, âdet bozukluğu, düşürme, âcizlik, yaşam tarzı değişimi, diz ağrıları.

23 - Prostat, arka alt kısım adaleleri, siyatik sinir sistemi.

Aksaklıklar: Siyatik ağrıları, kalça sızıları, bel ağrıları, işeme zorluğu, arka ağrıları.

24 - Baldırlar, ayak bilekleri, ayak ve ayak parmakları, ayak boşluğu.

Aksaklıklar: Bacak zayıflamaları, kan deveranı azalması, bilek şişmeleri, incinmeler, soğuk ayaklar ve kramp girmesi.

25 - 30 Koksijel, "Kök kısmı"

25 - Kalça kemikleri.

Aksaklıklar: Kalça ağrıları, bel kemiği eğrilikleri.

26 - Makat, kaide.

Aksaklıklar: Basur memeleri, şehvet hırsı, kaşıntı, kuyruk sokumu sızmaları.

Evvelce gördüğümüz şifa metotlarından başka tatbik edilen metotlar da vardır. Çinliler, akupunktür dedikleri, ilgili sinir kollarına batırdıkları iğnelerle arızalı kısımlara şok darbeleri gönderirler.

Japonlar da akupress (şiat su) dedikleri metotla, ilgili sinirlerin deriye yakın olan kısımlarına basmakla arızalı kısma tembih işareti gönderirler.

Filipinliler ise ilâhî kudret veya kozmik gücü el parmaklarının uçlarından aktararak arızalı kısmı âletsiz ameliyatla çıkarırlar.

Hintli yogiler ise arızalı kısımdaki dengesizliği şifa kudretiyle dengeye getirip iyileştirirler. Bizde buna mucize denir, çünkü tıp mantığına aykırıdır, açıklanamaz.

Kendi kendini iyileştirme metotlarından birincisi; su ve yiyecekler, ikincisi; hayat enerjisini yönlendirme ve üçüncüsü de; şuuraltını terbiye etmek idi. Şimdi de dördüncü basamak olan **duanın** fiziki bedendeki kimyasal alışı nasıl etkileyerek şifayı yerine getirdiğini görelim:

Bu bilgilere vâkıf olan arif kişiler, dinlerle ilim arasında fark görmemektedirler. Ne yazık ki onlar, bir taraftan dine inanmayan ilim adamları ve diğer

taraftan da şüpheli sofuların itirazları ile arada kalmışlardır. Şimdi biz ilimci ve dincileri bir tarafa bırakıp ilimle dinin müşterek taraflarından faydalana- rak şifa için neler yapılabileceğini gö- relim.

Dinci sofular, iman ederek her şey hâllolur derler. Arifler ise, bunun nasıl olduğunun açıklamasını yaparlar. Çün- kü onlar duayı, şuurlarında, hayat ener- jisiyle, ilâhî bir sevgiyle yükleyip yeni bir kuvvete dönüştürmesini bilirler. On- lar Yaradan'ın verdiği ilâhî kuvvete sa- dece aracı olurlar. Velilerin duası ezbere okunan kelimeler değildir, dualarının kabulü için TANRI'nın huzurunda, bü- yük bir huşu içinde, bütün varlıklarını ve çakralarını titreştiren kişilerdir. Onlar bu hareketlerini ruhun tabii bir fonksi- yonu olarak kabul ederler. Bunun böyle olması, şuuruştü "yüksek zihin"in işlen- mesidir. Erenler bundan böyle dua ederken fizikî bedenle ruhsal bedeni den- geye getirmişlerdir. Ruhsal bedenin o- luştugu yer, ruhların bulunduğu buutlar ortamıdır. Dualar Tanrı tarafından yö- neltildiğinden ruhun gıdasıdır. Fizikî bedene çakralarla bağlı olan ruh, fizikî bedene aldığı gıdayı hayat enerjisine dönüştürüp dengeyi kurar.

Dua, tesbit edilmiş kelimelerden yapılmış basmakalıp bir formül de- ğildir. Bilerek söylenenleri, kalp çakra- sında titreşerek yükselen bir duygudur. Şuur bu duyguya karşı bir tezahür gös- terir; meydana gelen kuvvet, manyetik alanı vasıtasıyla etrafına yayılır. Ancak dua ile, insan Tanrı'nın diğer eserleriyle bir bütün oluşturur.

Nasıl profesyonel bir müzisyen de- ğer kazanmasını pratik çalışmalarına borçlu ise, ruhu yüksek bir kişi de, erdiği seviyeyi pratik çalışmalarıyla elde ede- bilir. Bu da ettiği dualarla ve Tanrı'nın ona verdiği kuvveti canlandırmasıyla o- lur. Dualar Tanrı ile paylaşıldığı için ilâ- hî kuvvetin harekete geçmesine sebep olurlar. Bu kuvvet de ilham ve saadete dönüşür. O kişi yapacağı işin doğru ola-

cağı tarafa yöneltilir.

Sakin bir kafayla yapılan dualar etkilidir. Meditasyon zihnin sakin olma- sını sağlar; ne kadar faydalı olduğu a- çıkça görülmektedir. Bundan böyle in- san, yapılabilecek yanlışları daha ön- ceden sezme özelliğine sahip olur ve yanlış yapmaktan kaçınır. İşin esası ilâhiliğe dayanınca, yani zihin ilâhilik- ten nasip alınca, ruhun tekâmülüne bü- yük yardımı olur. Meditasyon en iyi zi- hin terbiye etme yoludur.

Meditasyonun hakikati arayanlar için çok önemli oluşunun bir sebebi de düşünüş ve hareket tarzında değişim- ler başlatmış olmasıdır. Baştaki çakra titreşimleriyle, normalde erişilemeye- cek buutlara ulaşılır. Bu titreşimlere iyi düşünceler yüklenip yayılırlarsa iyi şeyleri çekerler, böylece iyi bir yaşama da yol açarlar. Yüksek seviyeye erişen ruhlar yüksek potansiyelli kuvvete sa- hip olduklarından hayat problemleri- nin çözümünü de basitleştir. Mistikler bu tekniği bildiklerinden dualarının sonu- cundan hiç şüphe etmezler. Sizler mis- tik olmasanız bile, bu bilgileri öğrenip tatbik ederek kendinizi kayıtsız şartsız Yaradan'ın Kanunları'na teslim ederseniz, aynı inancı taşıdığımızdan, duala- rınızın sonucundan şüphelenmezsiniz. Yeter ki Yaradan'ın Kanunları'na uyma- yan bir istek olmasın. Mademki Yara- dan'ın çizdiği plân dışına çıkmak olmu- yor ve dileğin de O'nun plânının içinde olması gerekiyor, bunu nasıl bilmeli? İşte meditasyonun önemi bir daha ken- dini gösteriyor. Meditasyonla zihin ka- pıları açılır, hakikî plân ve bilgiler ya gösterilir veya ilham yoluyla verilir. Bundan böyle mukadderatınız, şahsî duygularınızla değil, ilâhî nizamlar da- hilinde gösterilen bilgilerle kararlar vermenizi sağlar. Kalp çakrası da bu bilgilerle titreşerek, isteğin gerçekleş- mesinde en büyük rolü oynar.

Mistik, ilâhî kanun ve nizamların sınırı içinde dua ettiği için başkaların- dan farklıdır. Başkaları bu kanun ve ni-

zamları bilmeyerek dua eder, duası kabul olmayınca da itikadı zayıflar. Buradan, Tanrı'nın yarattığı kuvvetin, O'nun "nizamları dahilinde" kullanılmasına izin verildiği açıkça görülmektedir. Bu anlatılanlar çerçevesinde yapılan dualar artık âdet hâline gelince, o kişinin şahsiyetini etkiler. Atıncı duyunun çalışmaya başlaması bunlardan biri olup, telepatik algılaşma gelişir. Böylece Ruh-sal Koruyucu ile temas kurulmuştur. Hristiyanlar buna Koruyucu Melek ve Müslümanlar da Omuz Melekleri derler.

"Her şey iyi güzel ama ne kadar gayret edersem edeyim meditasyonda muvaffak olamıyorum, yani bir türlü zih-nimi sakinleştiremiyorum." diyenler şu noktalara dikkat etsinler:

1 - İnanç zayıflığından doğan, "Acaba ne olacak?" gibi sorulara yer vermezsiniz.

2 - Bilgisizlikten dolayı içte meydana gelen korku hissini yok ediniz.

3 - Geçmişte yapılan hatalar dolayısıyla şuurlarına kaydedilen **günah** fikri sebebiyle "Ben bu mükafatı hak edemem." gibi yanlış düşüncelere saplanmayınız.

Meditasyonun gayesi zaten bu engelleri ortadan kaldırmaktır. Bu sebeple, nasıl ve nerede meditasyon yapılacağı hakkında biraz konuşalım.

Bir defa dış etkilerden yalıtılmış özel küçük bir yer. Dik oturmanızı sağlayan rahat bir iskemle. Yarım saat, hiç değilse her gün aynı saatte 15 dakikalık bir zamanı muhakkak ayırın. Yüksek şuurunuzla temas kurabilmek için etrafınızın beyaz ışık köpükleriyle taşıdığına ve bundan da büyük bir zevk duyduğunuza şahit olun. İçinde şifanın da bulunduğu bir enerjinin sizi doldurduğunu göreceksiniz. Yine de başarılı olunamıyorsa, belirli zamanlarda toplanan meditasyon gruplarına katılın. Buna imkân yoksa, bu gruplar, gıyaben istekte bulunan kişiye kendilerindeki kozmik enerjiyi gönderirler. Şayet istek belirli bir şeyse, (iyileşme, iş bulma, emniyette

olma, ahenkli bir yuva, daha iyi yaşam şartları vs. gibi.) dikkat o noktada toplanır ve daha etkili olur. Bu grupların sadece kozmik ışınları yöneltten bir araçtan başka bir şey olmadıklarını hatırdan çıkarmayın. İstenilen şey sadece bir arzu seviyesinde bırakılmamalıdır. Bir ricayı yerine getiren değil fakat, onu, emrinize itaate mecbur olan bir kuvvet diye **tahayyül edin**. İsteğinizi ifade eden sözler o kadar içten gelmelidir ki, bütün benliğiniz onunla titremeli, tüyleriniz diken diken olmalıdır. Bunları yazıp okumak, defalarca tekrarlamak icap edebilir. Yazı, isteğin bir öngesidir. Çünkü olumlu taraflarını etrafıca görebilirsiniz. İstirahate çekildiğiniz zaman sanki bu isteğinizi rüyanızda görürmüşsünüz gibi düşünün. Bu tasavvurlarınızın ilâhî nizamlar içinde, size yol göstericilerin memnuniyetiyle, başarılı olmasından dolayı şükranlarınızı ifade etmeyi de unutmayın. Günün geri kalan kısmında zihninizi başka yabancı düşüncelerle meşgul etmeyin. Gece ise problemlerinizin çözülüp isteklerinizin olduğunu görerek uykuya varın. Ertesi gün de aynı şeyi tekrar edin ve zihninizi sakin tutun. Bilhassa negatif düşüncelerin pozitif kozmik kuvvetleri etkilemesine asla müsaade etmeyin. Çünkü istek yapıldığı andan itibaren kozmik kuvvetler iş başına geçerek çalışmaya koyulmuşlardır.

Not: İstekleri başkası için de yapabilirsiniz. Onun haberi olmasa bile o kişinin iyiliğine olduğu için aynı sonuç elde edilir. İsteklerin ne şekilde olacağı hakkında fikir yürütmeyin; bunu sadece olmasına çalışanlara bırakın. Çünkü o seviyedeki kişiler en iyi çözüm yolunu bilirler.

Muhtelif şifa metotlarını gördükten sonra, diğer bir şifa metodunun pratik tatbikatını aşağıdaki krokide izleyebilirsiniz. Hayattron akımının diğer adı da "LEE" (L)dir. Bu, elektronların hareketine çok benzer. Bir potansiyel farkı olunca, elektronlar dengelyi sağlayana

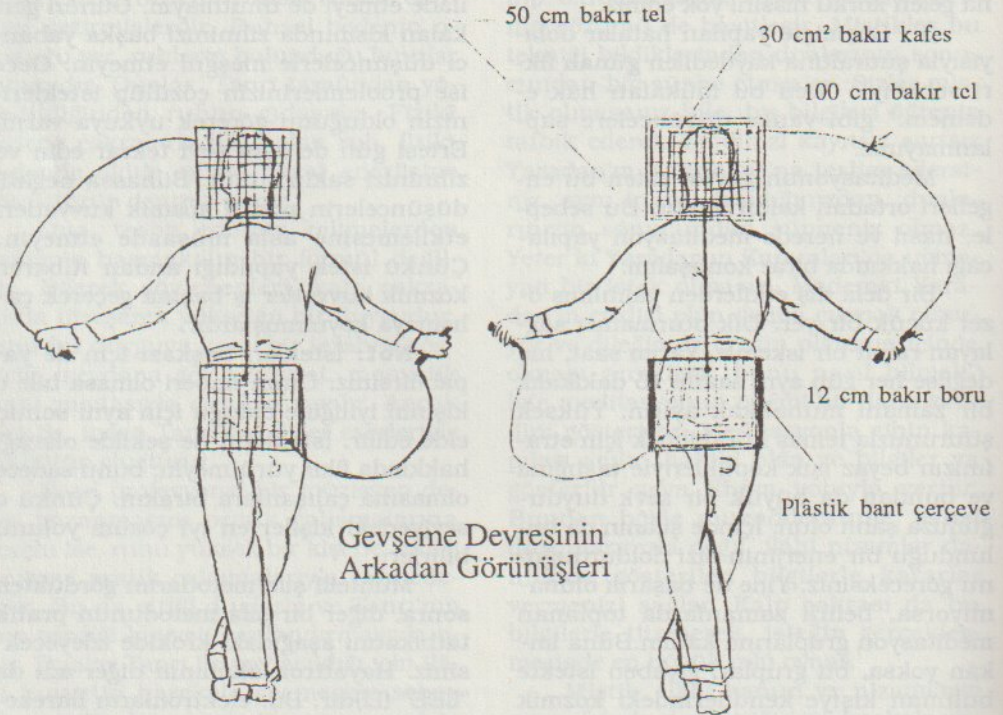

kadar bir akım meydana getirir ve böylece bir işe dönüştürülür. Lee akımına sebep olan şey de bedendeki dengesizliktir ve bu pozitif ve negatif kıymetleri dengeleyene kadar meydana gelen akım da şifaya dönüştürülür. Bedendeki arızalı hücrelerin negatif kıymette olduğu evvelce görülmüştü. Şayet pozitif kıymetleri bu bölgeye gönderirsek gaye elde edilmiş olur.

İki tane 30 cm²'lik ince bakır tel den yapılmış kafesi, 50 cm uzunluğundaki bakır tel ile gergin olarak birleştirin. Ayrıca iki tane 100'er cm'lik bakır teli de kafeslere bağlayın. Bu iki telin uçlarına 12 cm'lik bakır boruyu ezip sıkıştırın. Bağlantılarda asla lehim kullanmayın. Lehimdeki asit, Lee akımına karışıp bedende yan etkiler meydana getirebilir. Tel ve kafesin saf bakırdan

olmasının sebebi, en iyi randımanı vermesinden dolayıdır. Temasları zımpara ile temizledikten sonra sıkıştırın ve üzerlerini yapışkan bant ile sarın ki, kontaklar havadan dolayı oksitlenmesin. EEMAN (IMAN) KAFESİ hazır olduktan sonra bir battaniye veya secade üstüne serin. Yahut bir plaj havlusu içine dikip sadece elle tutulacak boruları yandan açılacak deliklerden dışarı çıkarın. Kafesin fiziki teması şart değildir. Kafesin biri küçük beyin altına, diğeri kuyruk sokumuna gelecek şekilde üstüne uzanın. Baş altındaki kafese bağlı boruyu sol elle ve ötekini de sağ elle, bütün parmaklar temas edecek şekilde tutun. Sağ ayak sol ayağın üstüne çapraz konursa kaçması muhtemel akımlar önlenebilir. Solak olanlar el durumunu değiştirmelidirler. Çalar saati

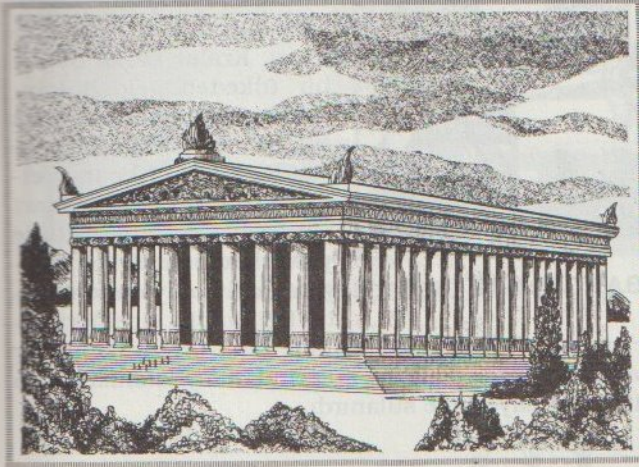
Devamı S. 36'da

SAĞ ELLİLER İÇİN

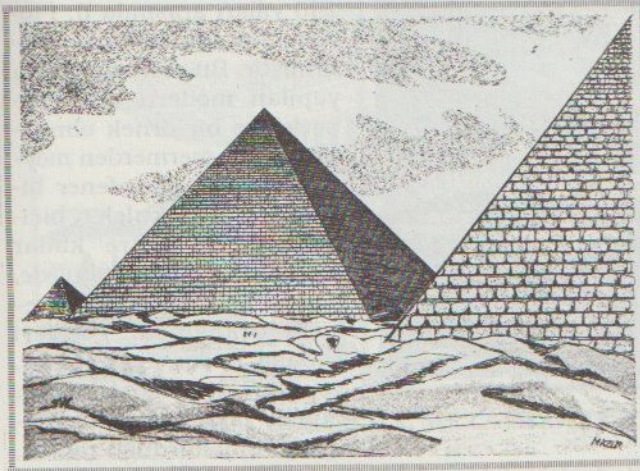
SOL ELLİLER İÇİN

DÜNYANIN 7 HARİKASINI KÂİNATIN TEK HARİKASI İNSAN YARATTI

ARTEMİS TAPINAĞI

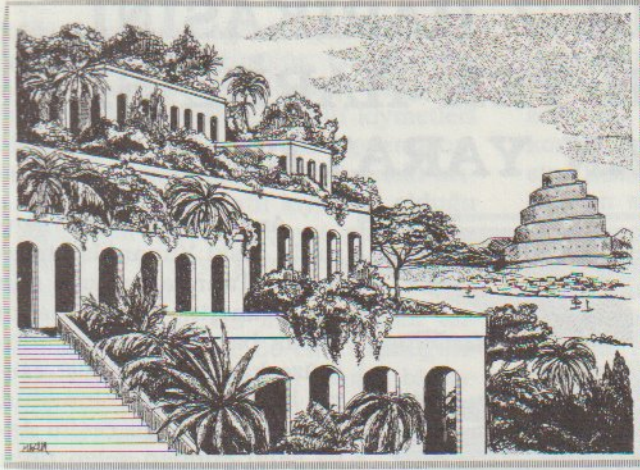
dı. Bu değerli eserin, M. Ö. 365'te, Büyük İskender'in doğduğu gece, geleneklere uyularak yakıldığı sanılıyor.

MISIR PİRAMİTLERİ

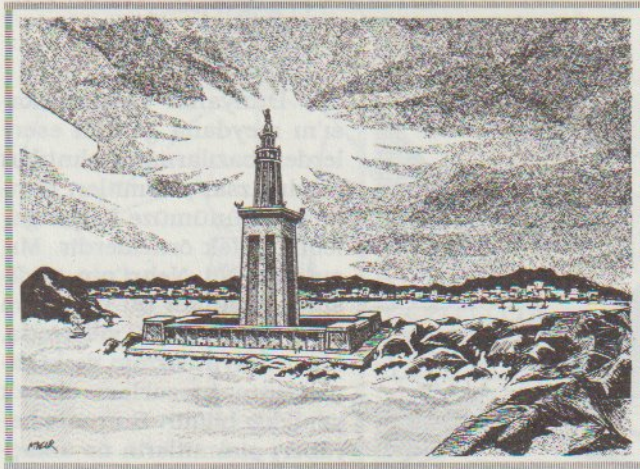
ramitlerin firavun mezarları olmadığı belli. Değilse nedir? Zaman bunu gösterecek.

BABİL'İN ASMABAĞÇELERİ

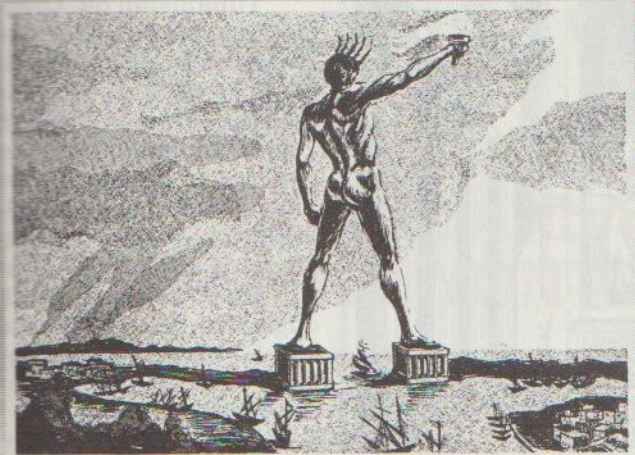
ğaçları, palmiyeleri diktirdi. Her biri 25 metre yükseklikte olan büyük kemerler üzerine oturtulmuş bu asmabağçeler, Fırat Nehri'nin sularından faydalanılarak en üst sette meydana getirilmiş bir havuz sayesinde sulanırdı.

İSKENDERİYE FENERİ

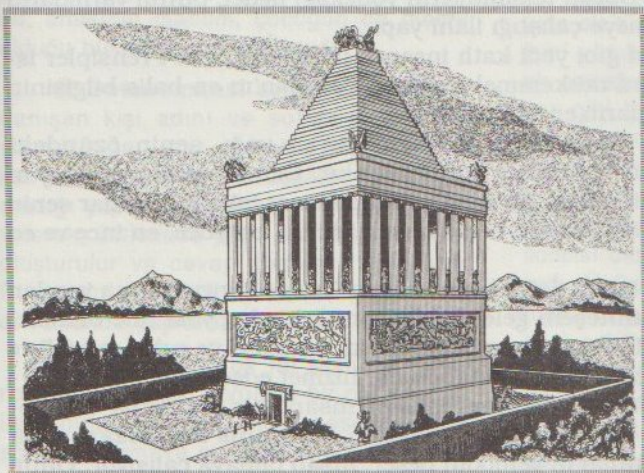
fennerin bulunduğu ada ile şehri, denizin doldurulması ile meydana getirilen bir yolla birbirine bağlamıştı.

Fener binası M. S. 1300'de bir depremde yıkıldı, yok oldu.

RODOS HEYKELİ

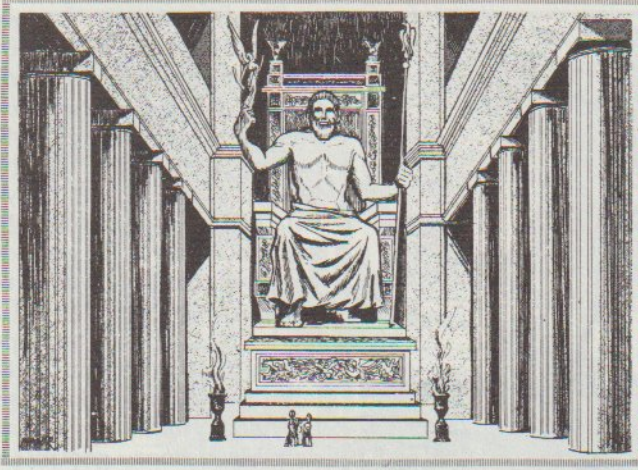
Yunanlılar'ın Güneş Tanrısı Helios'un heykeli olan bu muhteşem eseri, M. Ö. 280 yılı sıralarında Rodos halkı yaptırmıştır. 35 metre yüksekliğinde olduğu tahmin edilen bu tunç heykel, Rodos Limanı'nın ağzında bulunuyordu, efsaneye göre gemiler, ayaklarının arasından geçirdi. Heykel M. Ö. 224'te; bir deprem sonunda devrilmiş, yıllarca bu durumda kalmıştır. Aşağı yukarı bin yıl kadar bir zaman geçtikten sonra Araplar, heykelin parçalarını satın aldılar, erittiler, maden olarak kullandılar.

MAUSOLUS'UN MEZARI

solus ile Kraliçe Artemis'i gösteren bir heykel vardı. 1800'de İngiliz arkeologları anıtın bazı kalıntılarını buldular; bunlar bugün, Londra'da British Museum' da dırlar.

ZEUS HEYKELİ

Yunanistan'da Olimpos Dağı'nda bulunan Zeus Heykeli'ni, M. Ö. V. yüzyılda, ünlü heykeltıraş Phidas yapmıştır. Tanrılar'ın Kralı Zeus'u tahtında otururken gösteren bu heykel, altın ve fildişinden meydana gelmişti; 14 metre yüksekliğindeydi. Eser, yapılışından bin yıl sonra harap olduğundan, şekli hakkında, ancak eskiden kalan paraların üzerindeki resimlerden fikir edinilebilmiştir.

Ve insan!... Dünyanın 7 harikasını yaratan, ama kendisi kâinatın biricik harikası olan insan...

O kadar yücesin ki, Anadolu'nun kalbi Efes'teki **Artemis Tapınağı**'nda senin ilâhiliğın ne kadar kutsansa azdır. İnsan... Kaadir-i Mutlak'ın bizzat kendi Müteal Tahayyülü ile meydana gelmiş bir ve orijinal varlık... Kaadir-i Mutlak Yaradan'ın Muradı'na en uygun ve en yatkın şekil ve suret...

Nil Vadisi'ndeki, bir zamanların enerji merkezleri olan görkemli **Mısır Piramitleri** kadar gizemli insan... Bütün tekâmüllerin yöneldiği hedef, bütün varlıkların sonsuzca bir faaliyetle benzemeye çalıştığı ilâhî yapı...

Babil'in Asma Bahçeleri gibi yedi katlı insan... İlähî Kanun ve Prensipler istikametinde teşkil olunmuş en mükemmel varlık... Yaradan'ın en halis bilgisinin ifadesi... Yaratılmış olan varlıkların en mükemmeli...

Ey insan! **İskenderiye Feneri**'nin göz kamaştıran ışığı, senin özündeki kâinatları aydınlatan ilâhî nurun yanında görülmez olur. Özünde ulûhiyet taşıyan insan... İlk plân, kozmik model... İlähî bir yapıya sahip insan; bütün varlıklar senin peşinde; senin gibi olmak istiyor... İnsan; beşerin en mahrem, en yüce, en ince ve en kudretli aslı.

Ve biz, dünyalılar henüz insan değil, beşeriz; ama Güneş Tanrısı adına yapılan **Rodos Heykeli**, o beşerin muhteşem geleceğinin sönük bir kopyası bile olamaz. Meleklerin secde ettiği sen, öyle durumların vârisisin ki, maddeyi ve ruhu, maddî ve ruhî plânı aynı şekilde yürütebilecek, kullanabilecek, hizmet edeceksin.

Ölümsüz gerçek modeline benzemeye çalışan insan; bir zamanlar Anadolu'nun Halıkarnas yöresinde haşmetle göğe yükselen **Mausolus'un Mezarı** sana dar gelir. İlähî Prensip ve Kanunlar'ın sembolü beşer, insan olmaya çalışıyor. Onun özü insanla aynı, ama o, kutsallığıının farkında değil. Beşer; vicdanıyla Âlemlerin Rabbi'nden sayılıyor. Bir tarafıyla kâinatın yüksek tesirlerine, diğer tarafıyla geri tesirlerine teşne... Ve bu hâliyle kâinatın en sayılı paratonerlerinden; kutsiyeti buradan ileri geliyor... O hem cesurdur, hem bilgisiz. Ve böylece çok çeşitli tesirler altında seve seve, isteye isteye kalmayı kabul ediyor. Bu varlık, İlähî Prensip ve

Devamı S. 36'da

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

ESKİ ZAMANLARDA KEHANET YÖNTEMLERİ

(Geçen Sayıdan Devam)

● Roma'da fareleri kafeslere kaparlar ve çıkardıkları seslere, yaptıkları hareketlere bakarak kehanette bulunurlardı. Buna **Miyomansi** denir.

● **Ofiomansi** ya da yılanlar vasıtasıyla kehanet, Eski Mısır'da ve Doğu'da hayli yaygındı. Bu hayvanlardan elde edilen alâmetler öyle saygı görürdü ki, sırf bu iş için yılan bile yetiştirirlerdi. Bu işe çok inanan bazı toplumlarda, yeni doğan bir çocuğun meşru olup olmadığını anlamak için, onu Ofiomansi yapanlara götürürlerdi. Şayet yılanlar çocuğa dokunmazsa, anasının masum, çocuğun da meşru olduğu hükmüne varılmaktaydı.

● **Botanomansi** uygulamasında ise, danışan kişi adını ve sorularını bitkinin yapraklarına yazar ve bunlar rüzgâra bırakılırdı. Bir süre sonra rüzgârın çok dağıtmadığı yapraklar toplanır ve bir araya getirilerek, üstlerinde yazılı harflerle cümleler oluşturulur ve cevap alınmaya çalışılırdı. Bu iş için daha çok mine, incir, demirhindi ve funda yapraklarına rağbet edilirdi.

● Diğer garip bir fal şekli de **Filloromansi**'dir. Kişi, kıvrılmış bir gül yaprağı ile alnına vurur ve çıkan sese bakarak sonuç çıkarmaya çalışırdı.

● **Sykomansi**'de ise, rüzgârdan salınan incir yapraklarının titreşmeleri yorumlanırdı. Bazen de kişi, incirin yaprakları üstüne adını ve sorularını yazardı. Şayet yapraklar yavaş yavaş solarsa bu, mutlu bir haber olarak kabul edilirdi.

● Şayet bir defne dalı ateşe atıldığında çıtırtılar çıkararak yanarsa bu, olumlu bir haber, tersi durumda ise, kötü haber olarak yorumlanırdı. (**Dafnomansi**)

● Düz ve yaş bir masa üstüne eritilmiş kurşun akıtılırdı. Katılaşan kurşun sonsuz sayıda küçük işaretler oluştururdu ve bunlar tefsir edilirdi. Buna **Molybdomansi** denir.

● **Belomansi** ya da oklarla kehanet daha çok Araplar'da, Doğulular'da, Slav ve Cermen uluslarında kullanılırdı. Bunu çeşitli şekillerde uygularlardı.

Eğer bir sefere çıkılacaksa, belli sayıda ok alınır, her birinin üstüne bir şehrin ismi yazılır ve bunlar, gelişigüzel şekilde ok sadağına konurdu. Bir çocuk kura çeker gibi bunları çeker ve böylece saldıırılacak yerlerin adı ve taarruz sırası anlaşılmış olurdu.

Bazen üç ok alınır ve bunlardan birincisi üzerine "Tanrı bunu emrediyor.", ikincisi üstüne "Tanrı onu koruyor." yazılırdı. Üçüncüye hiç bir şey yazılmazdı ve tümü sadağın içine konurdu. Sonra bir tanesi çekilirdi; şayet bu birinci ok ise, yapılacak iş zaten emredilmiş kabul edilirdi. İkincisi ise, bu işten vazgeçilirdi. Şayet çekilen ok üçüncüsü ise, bu iş daha uygun bir zamana ertelenirdi.

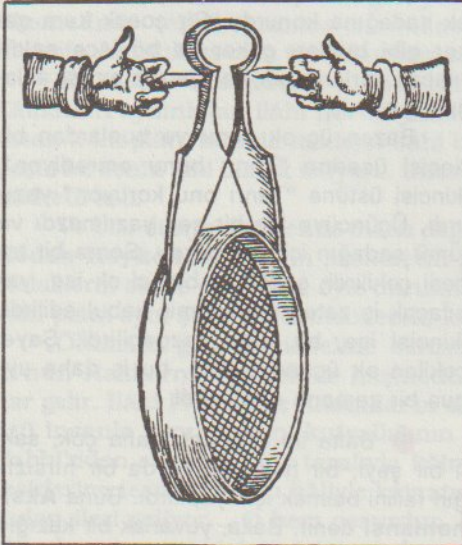
● Balta ile kehanet, daha çok, saklı bir şeyi, bir hazineyi ya da bir hırsızlığın failini bulmak için yapılırdı. Buna **Aksinomansi** denir. Balta, yuvarlak bir kazığın üstüne, sapı yukarı gelecek biçimde dengeli şekilde konurdu; sonra bazı formüller

söylenir ve ardından şüphelenilen kişilerin adı söylenerek kazığın etrafında dönülürdü. Eğer birinin ismi söylendiği esnada balta düşerse, bu, suçlunun saptandığını ifade ederdi. Bu kehanet biçimi, Rusya'da, uzun zamanlar hazineleri bulmak için kullanılmıştır.

● **Daktiliomansi**'de ise, üstünde alfabenin 24 harfinin yazılı olduğu bir masanın üzerinde bir ipe asılı vaziyetteki yüzüğü sıçratırlar ve bunun üstüne düştüğü harfleri bir araya getirerek cevabı saptarlardı.

● **Kosinomansi** tekniği de, daha çok Eski Yunanlılar tarafından, hırsız ve katilleri bulmak için kullanılırdı. Bir elek alınır ve bunu, başvuran kişinin başı üzerinde iki parmakla, en ufak bir hava hareketinin bile sallayabileceği bir şekilde hafifçe tutarlardı ve suçu işlemiş olabilecek tüm şahısların adı söylenirdi. Elek hareket ettiği sırada kimin adı söylenmişse, onun aranılan kişi olduğuna kanaat getirilirdi. Ayrıca, eleği bir ipin ucuna asarlar ya da bir çivi üzerine tutturlardı; bu âdete İngiltere'de de rastlanırdı. Orada buna "elek çevirme" denmektedir.

Elek fali

● **Alfitomansi**'de ise, bir suçu işlediğinden şüphelenilen kişiye, arpa unundan yapılmış pasta yedirilirdi. Şayet kolayca yutmuşsa masumdur, ama zorlanmışsa suçlu olduğu düşünülürdü.

● Tuz ile yapılan kehanetler de pek yaygındı. Romalılar'da, şayet sofraya tuzluk koymak unutulmuşsa, bu, ev sahibi ve davetliler için felâket haberi olarak yorumlanırdı.

● **Seromansi** de tıpkı Molibdomansi gibi uygulanırdı. Bunun farkı, kurşun yerine balmumu kullanılmasıydı.

● **Tefromansi** yönteminde, herhangi bir şeyin üstüne küllerle yazılırdı. Sonra bu, rüzgâra tutulur ve rüzgârın silemediği harflerden kehanette bulunulurdu.

● **Jiromansi** yönteminde, yere, yaklaşık bir buçuk metre çapında bir daire ve bunun çevresine de alfabenin harfleri rasgele şekilde çizilirdi. Ardından, kişi dairenin ortasına geçer ve yorgunluktan düşünceye kadar kendi etrafında dönerdi. Bunun üzerine kâhin yaklaşır ve üstüne düşülmüş olan harfleri inceler, bundan elde edilmek istenen bilgiyi verir.

● **Kübomansi ve Astragalomansi**, çok benzer teknikler idiler. Zarların ya da minik kemiklerin üzerine alfabenin harfleri yazılırdı. Sonra bunlar rasgele atılır ve ortaya çıkan harflerle, sorulan sorunun cevabı alınmaya çalışılırdı.

● **Onomamansi** ya da özel isimlere bakarak kehanet, eskilerce çok kullanılırdı. Her harfe sayısal bir değer verilir ve isimdeki sayının toplamından ya da ismin kökenine bakarak anlam çıkarılırdı. Diğer bir teknik de **Anagrammatik** diye adlandırılır. Bunda, kişinin adını meydana getiren harflerle yeni kelimeler oluşturulur, bu kelimeler de kehanette bulunma vasıtası olarak kullanılırdı.

● **Rabdomansi**, majik değneklerle kehanette bulunmaktır. Kökeni çok eski zamanlara dek uzanır. Değnek, daha ziyade kabalistik işaretler çizmek için kul-

Devamı S. 42'de

DÖRT NUMARALI ÇOCUK

* Allan KARDEC *

Güçsüzler ve kimsesizler yurdunun birinde, tasvir edilemeyecek kadar feci durumda bulunan bir yavrucak tanıdık; hastane personeli arasındaki adı bile "Dört Numaralı Çocuk"tu. Tam anlamıyla, eciş bücüş denecek bir görünüm arz ediyordu: Doğal şekilsizliğine, ayrıca, daha sonra geçirdiği bir hastalıktan ileri gelme şekilsizlik de eklenmiş ve böylece yamuk yumuk bacakları boynuna değer hâle gelmişti; öyle zayıftı ki, ona baktığında insan, kemiklerinin sivri çıkıntılarını kaplayan derisinin o noktalarda yırtılacağını düşünüyordu; vücudu yara bere içindeydi ve dayanılmaz acılar içinde kıvranıyordu. Fakir bir İsraili ailenin oğluydu ve bu acıklı hâli dört yıldan beri devam ediyordu. Yaşına göre fevkalâde zeki idi; uysallığı, sabrı ve tevekkülü hayranlık uyandıracak düzeydeydi. Servisin doktoru, bir bakıma kaderine terk edilmiş durumdaki bu çocuğa karşı büyük bir şefkat duyuyordu, zira ailesi onu pek ender ziyaret ediyordu; onunla yakından ilgileniyor ve sohbetine bayılıyordu, çünkü muhakeme yeteneği hayret edilecek derecede gelişmişti. Ona iyi muamele etmekle kalmıyor, ayrıca, mesaisinin elverdiği oranda gelip ona kitap da okuyordu; yaşını aşacak düzeydeki konuları öyle bir muhakeme edişi vardı ki!...

Günlerden bir gün doktorla aralarında şöyle bir konuşma geçti: "Doktor Bey, son

defa verdiğiniz uyuşturuculardan bana biraz daha verebilir misiniz?

– Niçin tekrar istiyorsun yavrum? Yeterince vermiştim, fazlası zararlı olur.

– Öyle ıstırap çekiyorum ki... Tüm çabalarım rağmen bağırmalarım bir türlü engel olamıyorum... Diğer hastaları rahatsız etmemem için muhtaç olduğum gücü bana verisin diye Tanrım'a durmadan dua ediyorum; ama yine de onları rahatsız ettiğim oluyor; bu haplar sayesinde çabucak uyuyorum ve böylece kimseyi rahatsız etmiş olmuyorum."

O eciş bücüş bedeni kullanan Ruh Varlığı'nın gelişmişlik düzeyini bu sözler pek güzel ortaya koymaktadır. Böylesine yüce duyguları, bu çocuk nereden sağlamıştır? Şüphesiz, içinde yaşadığı ortamdan değil. Ayrıca ıstırap çekmeye başladığı çağda, yani minicik çocukken kendi ortamında olan bitenleri anlayıp kavramasının mümkün olduğu da iddia edilemez; demek ki, bu duygular, doğuştan gelme duygulardır; *bu ruh ile bu beden aynı anda yaratılıp dünyaya salverildiği farz edilecek olursa, o takdirde, böylesi yüce yeteneklere sahip bulunan bu çocuğun, böylesine sefil ve böylesine ıstıraplı bir hayata mahkûm edilmesinin sebebi anlaşılabilir ve kavranabilir mi? Elbette ki hayır. O zaman da ya İlahî Adalet'ten şüphe edilecek ya da zorunlu olarak, eskilere dayalı bir sebebin mevcut olduğu gerçeğine, yani ruhun ezel*

lerden beri mevcut bulunduğu ve sayısız hayatlar yaşadığı gerçeğine sınıksız sarılacaktır.

Bu çocuk çok geçmeden dünyayı terk etmiştir.

Bir süre sonra (yıl 1863) Paris Derneği'nde yapılan bir celsede bu çocukla irtibata geçilmiş ve aşağıdaki tebliğ alınmıştır:

"Çağırıldım ve işte geldim; sözlerim tüm kalplerin içine işlesin ve yankılar uyardırın diye geldim; dünyadaki dirhem dirhem yıkılışın, buradaki mutluluğun müjdecisi olduğunuzu söylemek için geldim; *ıstırap denen şeyin, insana cesaret ve tevekkül bahşeden lezzetli bir meyvanın acı kabuğundan başka bir şey olmadığını haykırarak için geldim. İçlerinde sefalet tabloları sergilenen yataklardaki insanlar, Tanrı'ya ve onun hizmetkârlarına bel bağladığı takdirde, katlanılamayacak hiç bir acı ve ıstırapın mevcut olmadığını öğretmek üzere, özellikle bedenlenmiş özel görevli insanlardır. Dua ve tevekkülün eşlik ettiği iniltilere iyi kulak veriniz ve onlardaki saygı ifadeli ahengi hissetmeye çalışınız; böylesi iniltiler, şu küfür ifadeli iniltilerden çok farklıdır.*

Sizinle bu akşam konuşabiliyorsam, bunu, Ruhçuluğun büyük hizmetkârlarından birine (*) borçluyum; doktrininizin gelişimine küçük bir katkıda bulunmak arzusunda olduğum için buradayım. Doktrininiz, ıstırapı öğrenmek üzere aranızda bedenlenmiş ve bedenlenecek olanlara, görevlerini yerine getirmede çok yardımcı olacaktır. Ruhçuluk, onlara, doğru yolu gösteren bir rehber olarak hizmette bulunacak ve onlar, yollarını onun sayesinde bulacaklardır; ıstırap, sevinç göz yaşları hâline, ancak onun yardımıyla inkilâp edebilecektir."

SORU: İfadenizden anlaşıldığına göre, sizin ıstıraplarınız, önceki hayatınızda yaşadığınız hatalarla ilgili değil; yani bir telâfi söz konusu değil.

CEVAP: "Belirttiğiniz gibi, pek öyle bir önceki hayatımın telâfisi söz konusu değil, ama şunu hiç hatırımızdan çıkarmayın ki, her ıstırap bir sebepten kaynaklanmaktadır. Sizin tanıdığım olduğunuz şu yamuk yamuk yaratık, bir zamanlar, yakışıklı, ünlü, zengin ve pohpohlanan bir insandı; evet, çevrem dalkavuklarla sarılıydı ve bu durum beni gururlu bir insan hâline getirmişti. Büyük suçlar işlemiştim; hatta Tanrı'yı bile inkâr etmiş ve çevremdeki insanları acılara boğmuşum; ama bunun cezasını feci bir biçimde önce Ruhlar Âlemi'nde, sonra da dünyada ödemişim. Sadece birkaç yıldan ibaret olan şu son bedenli hayatımda çektiklerimi, bir önceki bedenli hayatımda bütün bir ömür boyunca çekmişim, hem de çok da uzun yaşamıştım. Daha sonra pişmanlık duyarak Tanrı'nın affına mazhar olmuş ve birçok özel görevlere atanmıştım; sizin de bilip tanıdığımız şu son özel görevimi, yani son bedenli hayatımı gönüllü olarak istedim.

Elveda dostlarım, ara sıra tekrar yanınıza geleceğim. Görevim, eğitmek değil, teselli etmektir. Gelişim, burada ıstırap çekenleri nasıl sevindiriyorsa, oradakileri de sevindirecektir."

MARCEL

REHBER VARLIĞIN AÇIKLAMASI

Cılız, ülserli ve şekilsiz zavallı yavrucağ! Az mı ıstırap çekti! Neydi o iniltiler, o göz yaşları! Ama küçücük yaşına rağmen, ne kadar da mütevekkildi!

GERÇEK AMEL:

Şuurlu Yaşam - Bilgi Tatbikatı

• Erol KONYALIOĞLU •

(Geçen Sayıdan Devam)

İbadet belli zamanlara has değildir ki, ibadet her an yapılmalıdır. *Gerçek ibadet, gerçek ameldir. Gerçek amel ise, her an Yükarı'nın emrine tâbi olmanın yollarını aramak, şuurlu çabalar göstermek, bu yolda ısratıp çekmektir.*

Konuyla ilgili olarak, Mevlâna Celâleddin Rumî'nin oğlu Sultan Veled'in "Maarif" adlı eserinden bazı alıntılar yapmak istiyoruz:

".... Sen amelden, namaz kılmayı, oruç tutmayı, hacca gitmeyi, zekât vermeyi ve zikretmeyi, tespih çekmeyi, geceleri uyumayarak ağlayıp inlemeyi ve perhiz etmeyi anlıyorsun. Halbuki bunların hiç biri amel değildir. Bunlar, ancak amelin sebepleridir. Bunların hepsini yaptığın zaman, bunların sende bir tesir hasıl etmesi mümkündür. İşte o zaman sen, ibadet etmiş ve olduğundan başka bir şey olmuş olursun."

"....Kur'an'da (Sure: 28, Ayet :44): 'Namaz seni günahattan, suç işlemekten, kötülükten, noksan ve kusurlardan ve isyandan korur, temizler' buyrulmuştur. İşte, senin bunları yapmamış olman ve bunlardan temizlenmiş bulunman ameldir. Eğer kendini bunlardan kurtarmamışsan, namaz kılmamış sayılırsın. Bunun için Peygamber, namaz kılmış olan bir kimseye: 'Namaz kılmadın, kalk namaz kıl' diye buyurdu. Bunun üzerine, o

adam kalkıp namaz kıldı. Tekrar: 'Kalk namaz kıl, namaz kılmadın' buyurdu. O adam yine kalktı ve namaz kıldı. Peygamber bu defa da: 'Namaz kılmadın' dedi ve sonunda: 'Kalp huzuru olmadan, namaz kılmak doğru değildir.' buyurdu."

".... O hâlde ortaya koymuş oldukları bu rükû, sücûd ve kıyâmı yerine getirmekle, hakikî amel yapılmış olmaz. Yani, dinde ortaya konulan bu zahirî formaliteyi yapmakla amel yerine getirilmiş olamaz."

".... Hakikî amel, içi değiştirmektir. Nitekim insan tohumu, ana rahminde şekilden şekile girer. Nihayet insan şeklini alır, canlanır, dünyaya gelir, büyür ve bir insan olur."

".... İşte bu türlü değişmek, aşağı derecelerden yukarı derecelere çıkmak, ameldir. Miraç dedikleri de, bu tarzda olur. Yukarıda anlatıldığı gibi, kul da hâlden hâle döner. Bu sırada meydana gelen ikinci hâl, birinci hâlden; üçüncü hâl ikinci hâlden daha iyidir. Böylece bu, sonsuz olarak devam eder. Hz. Muhammet: 'İki günü bir olan kimse aldandıdır.' buyurmuştur."

".... İnsanın günden güne, hatta her an imanen ilerlemesi lâzımdır. İşte hakikî amel de budur."

".... Netice itibariyle bilgi; amele, namaz, oruç gibi bedenî işlerden daha yakın-

dir. İlmî amelden ayrı ve faydasız olması mümkün olabilir mi? Halbuki bedenî hareketlerin amelden ayrı olması ve amele faydası olmaması daha çok mümkündür. O hâlde halkın gördüğü ibadetlerden, âyinlerden, mezheplerden, anlatılan ve gösterilen şeylerin hepsi, amelin aslı, kendisi olmayıp, amelin sebepleridir."

"... Amelin hakikati, senin bulunduğun hâlden, her an başka bir hâle geçmen ve manen ilerlemendir. Bunun gibi, iksiri bakır üzerine döktüğün zaman, bakırın altına dönmesi amel olur. Eğer altın olmazsa, binlerce çekiç darbesi yese, yüz defa kaynasa, genişleyip uzasa, yine bakır olarak kalır. Altını tanımayanlar ve amelin görünüşüne bakanlar ve bunu esas olarak kabul edenler: 'Eğer yer yüzünde altın denen bir şey varsa, o da mutlaka budur. Çünkü bu kadar çekiç darbesi yedi, bu kadar kaynadı, uzayıp genişledi.' derler. Halbuki altını gerçekten bilen bir kimse, bunlara bakmayıp, halis altın olup olmadığını anlamak için, önce mihenge vurur, sonra kabul eder. Olmamışsa onu bir paraya bile satın almaz."

Sultan Veled'in bu söylediklerine ilâve edecek hiç bir sözümüz yoktur.

AMEL NİYETLE ÖLÇÜLÜR

İNSAN maddî ıstırap çekse de, amel-leri sonunda vicdanî bir haz duymalıdır. Bu haz, amelden önceki niyetle çok yakından alâkalıdır. Buna bağlı olarak bir işi sorumluluğunun altına almaya karar verdikten sonra, onu en iyi şekilde, sonuna kadar götürmeniz gerekir.

Bu, evrende işleyen bir yasa gereğidir. Başlayıp bitirmek, 7 ve 3 yasalarının gerekli-

ğini yerine getirmek demektir.

Bu nedenle verdiği sözü tutmayan, tuttuğu hiç bir işi sonuna kadar götürmeyen insanlar ile ilişkide bulunurken dikkatli olmak gerekir. Çünkü, bu gibi kimselerin niyetleri zayıftır. Pek güvenemezsiniz.

Bununla beraber, üstlendiğiniz işle ilgili olarak, olayların gidişatı hep menfî ise, size vicdanî rahatsızlık veriyorsa, hat değiştirmek de bir uyanıklıktır.

Burada *niyetin* önemi büyüktür. Bağlı şuurumuz ve kısır bilgilerimiz yüzünden işin nereye, nasıl varacağını bilmediğimiz için, giriştiğimiz bir işte sonuç elde edemeyebiliriz. Zira, siz vicdanlı hareket etseniz de, *genel plâna uymayabilir*. Vicdanınız rahatsa, başladığımız işin menfî sonuçları size bir yük yük-lemesiz. Aksi hâlde ayağa kalkacak mecaliniz olmazdı. Bu, Yukarı'nın affediciliğidir.

Zaten, pozitif bir telkin olan sağlam bir niyetle başarı şansı büyük olur.

İnsanların hareketleri görünüştedir. Ama niyet nedir? *Amellerimiz niyete göre ölçülür*.

AMEL İKİ YÖNLÜDÜR

YAŞAM tatbikatımız, yani fiillerimiz, amellerimiz, elimizden çıkan işler iki yönlüdür. Daha başka bir deyişle, amellerimizin iki kaynağı vardır. Bir kısım fiillerimiz, geçmişte edindiğimiz bilgilerin otomatik uygulaması şeklindedir. Siz artık o tip tutum ve davranışlara sahip olmak için, özel eprövlere dizisine tâbi tutulmazsınız. Onların, kolaylıkla hakkından gelirsiniz, uygulama yaparken zorlanmazsınız. Çünkü o tavırla ilgili bilgiyi, siz zaten hayatlar boyu edindiğiniz tecrübe ile hazmetmiş durumdasınız.

Bizim için daha büyük önem taşıyan ikinci tür fiiller ise, geleceğe yönelik olmak üzere, bilgi edinme amacını taşıyan egzersizler mahiyetindedir. Yani, yaşam maceramız sırasında elimizden çıkan her iş, bu işten dolayı bize yansıyan tesirler ve bizim bundan çıkardığımız sonuçlar... O hâlde bilgiye yaklaşıırken biz, deneme - yanılma metoduyla ilerleyeceğiz ve hata da yapacağız. Yeter ki, hatalardan sonuç çıkarmaya çalışalım. İşte bu nedenle, hatanın ya da günahın karşılığı ebedî cehennem olamaz. Yukarı'nın affediciliği ile varlık, düşe kalka ilerleyerek tekâmül eder.

HİÇ BİR FİİL ABES DEĞİLDİR

ASLINA bakarsanız, müspet ve menfî fiillerin muazzam bir şekilde dengelendiği sibernetik bir sistem içerisinde bulunuyoruz. Yani, var olmuş olan, var olan ve var olacak her şey bu ilâhî dengeye katkıdan başka bir şey değildir. İlâhî Murad'ın dışında, hiç bir fiil işlemez. Aksini düşünenmek çelişki olur. Ne var ki, bu dengeye

şuurlu katkı meselesi mühimdir. Ve varlığı yükseltecek olan amel de budur.

Bu durumda amelin iyisi, kötüsü; sevabı, günahı yoktur. Her varlık bilerek, ya da bilmeyerek, İlâhî Murad'ın gerçekleşmesine katkıdan gayri hiç bir fiil işleyemez. Asla. Varlık bu katkıyı şuursuz yaptığı takdirde ıstırap çeker. Çeker ama, bu da onun ihtiyacıdır; hiç şüphesiz, işin esasını öğrenince o da ıstıraptan kurtulacaktır.

Biz, aslında her an hayırlı amel işlemekteyiz. Mühim olan, nasıl şuurlu işleneceğidir. Otomatizma hayatımızın her yanını sarmıştır, o da bir uygulama, dağarcığımızda getirdiğimiz deneyimlerdir. Bunları kullanırken, farkında olmak meselesi mühimdir. Ben şimdi burada, şunu yapıyorum diyor muyuz? Yani, kendimizi hatırlıyor muyuz? Vicdanlı hareket eden kendini hatırlar.

İnsanın, ayakta kalabilmesi için diş destekler araması anlamsızdır. Gerçek destek insanın zâtına ve dolayısıyla Yukarı'ya sığınmasıyla sağlanır.

Biz bilmeyiz, Yukarıyı bilir.

BÜYÜK İNİSİYELER
874 Sayfa Ciltli
28.000 TL.

TANRININ ECZANESİ
184 Sayfa Renkli
10.000 TL.

ÖLÜM

□ Bedensiz Varlık: KEMAL YOLCUSU □

ÖLÜM devresi kısa sürer. Ölürken insan, yani ruh henüz, öldüğünü bilmez. Öteki canlıların içinde dolaşır. (Bu dolaşma bittabi imajinasyonladır.) Niçin kendisini onların göremediklerini merak eder. Onlara seslenir, sesini duyuramaz. Çünkü artık onun hasseleri yoktur. Arar. Hasselerini arar. Bulamaz. Ve asıl biz ruh âleminin sakinleri, buna ölüm deriz. Hüviyetini kaybeder, benliğini kaybeder...Bizim anladığımız manadaki ölüm budur. **O zaman ona kimse ilişmez.** O bu devri yalnız geçirmeye mecburdur. Bu anda O, her aklına gelen şeyi hüviyetedinmeye çalışır. Fakat nihayet, kendisinde bir cevherin mevcut olduğunu anlar. O cevher ne taşdır, ne ağaçtır, ne insandır... O cevher, kâinat boyunca kendisine yetecek iktidarı, iradeyi toplamış bir şuur melekesidir.

Sayırsız âlemlerin, insan anlayışı ile hudutsuz dünyaların arka taraflarında her türlü imkânlarla uyararak tekâmül yapacak olan bir hazinedir, bu şuur melekesi...**Kâinat boyunca kendisine lâzım olan kabiliyetler bunda meknuzdur.** Şimdi onları, bir nebatı yetiştirir gibi inkişaf ettirecektir. Onun her cephesi bir âlemde ziynetlenecek ve benliğinde saklı olan, meknuz bulunan bu cevherleri o, âlemlerin, kâinatın seyrine ayarlayacaktır. Bunun içindir ki insan basit bir mahlûk değildir. Onun arkasında kâinatları kucaklayabilen, yani kâinatlar boyunca inkişafa hazır olan bir cevher saklıdır.

"Evvelâ farz ediniz ki o, dünyada bir etüt yapacaktır. Bu arzusunu evvelâ kendi **hâmi varlığına bildirir.** Hâmi varlık da, **dünyayı** himaye eden varlığa böyle bir arzusunun hâsil olduğunu bildirir. Ve bunun tatbikinin müsait olup olmadığını ondan sorar. Şayet hayata inmesinde bir mahzur yoksa plânını tanzim etmesi o varlığa hâmisi tarafından söylenir. Diyelim ki bu varlık dünyada Ahmet olmak istiyor. Kendisini hayata nakledecek iki varlığa daha onun ihtiyacı vardır. Anne, baba. Böyle iki varlık arayacaktır. Bunların da ruh âleminde, kendisini hayata indirmeyi kabul etmiş olduklarını farz edelim. Fakat Ahmet hüviyetini daha önceden, bu anne ve babadan **başka birisi tasarlamışsa** plân **reddedilir.** Bu sefer o, aynı gayeye matuf başka bir zemin arar. Bu defa da bulduğunu kabul edelim. Yani anne ve babalığa diğer iki ruh razı olsunlar. İş bununla da bitmez. Bir muhit lâzımdır. O muhitte de birinci, ikinci, onuncu... ilh. derecede alâkalanacağı kimseler mevcut olacaktır. Bunların da daha ruh âleminde reylerini almak icap eder. **Meselâ Ahmet evlenecektir. Bir kızı dünyaya gelecektir. Eğer kızının ruhunu ruh âleminde ikna edebilmiş ise ona baba olabılır. Aksi takdirde plân gene bozuktur."**

"Dünyaya inmek kolay değildir. Çok geniş bir mülâhazaya ve pek hassas bir sansüre ihtiyaç vardır. Önüne gelen her varlık her âlemde tecrübe yapar-

**Bir Medyom, Daha Önce Başka Medyomlarca Alınmış Tebliğleri
Noktasına, Virgülüne Varana Dek Aynen Alabilir mi?**

BEYAZIN SESİ

Genel Evrim Derneği bir kitap yayınladı. Adı, *Beyazın Sesi*. Ruhsal tebliğleri içeren bu kitabı incelerken çok ilginç bir hususla karşılaştık: Söz konusu tebliğlerin bir kısmı **Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği** tarafından, daha önce yapılan celseelerde alınan tebliğlerin; diğer bir kısmı ise, Üstat **Bedri RUHSELMAN**'ın yayınlanmış kitaplarındaki bazı pasajların aynısı idi. Aşağıda bunlardan bazı örnekler veriyoruz:

● Sayfa 19: Derneğimizdeki celse çalışmalarından, **Mustafa Molla** diye andığımız bedensiz varlığın 22/3/1948 tarihli tebliğinden alınmış. **Ruh ve Madde Dergimiz**'in 222. sayısında (Cilt: 19), 1. sayfasında yayınlanmış:

"Yangınlarınız olacak ve bu yangınları seller söndürmeyecek; tufanlarınız olacak, bu tufanları güneşleriniz dindirmeyecek; evlâtlarınız olacak, onlar yollarını görmeyecekler; elleriyle kendilerini boğazlarken, mutluluğu aramakta olduklarını sanacaklar. Bütün bunlar, hep isteklerinizin perişan manzarasıdır."

● Sayfa 19: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 41, 12/4/1964, sayfa: 165) alınmış:

"... Din Günü'nü tebşir eden, kılavuz(luk) eden, işaret eden, yeryüzünde bir sürü belirti olacaksa, bu belirtilerin muayyen adetlerinin temerküz yeri burası olacaktır..."

● Sayfa 19: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 25, 17/8/1963, sayfa: 99) alınmış:

"... Çekmeyiniz, geçmeleri için köprü olunuz. İtmeyiniz, kaçmaları için mania olunuz. Tutmayınız, takılmaları için çengel olunuz. Bunu hayatınızın her safhasında aynen tatbik ediniz ve edebilirsiniz..."

● Sayfa 40: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 146, 7/5/1971, sayfa: 657) alınmış:

"... Mutlak bir Allah'ın en kuvvetli, en hakikate yakın tarzda anlaşılması, kabulü bahsinde hiç bir şek ve şüphenin kalmamasıdır. Öyle ki, beşerî dimağlardan intişar edecek olan tasavvurlar, anlayışlar, imajlar, tamamlayıcı tarzda aynıdır..."

● Sayfa 41: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 59, 14/1/1965) alınmış.

● Sayfa 42: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 108, 7/7/1967) alınmış.

● Sayfa 42: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 94, 23/4/1966, sayfa: 426) alınmış:

"... Egoizmanın, kaba kuvvetin ve tevilciliğin tamamıyla yaygınlaşacağı günler uzak değildir."

● Sayfa 43: **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden (Celse: 135, 23/10/1970, sayfa: 607) alınmış.

● Sayfa 47: Olduğu gibi **Sadıklar Plânı Tebliğleri**'nden alınmış. (Celse: 97,

27/1 /1967, sayfa: 439)

● Sayfa: **48: Sadıklar Plânı'nın** 97. celsesi ancak bitmiş. Ayrıca, gene **Sadıklar Plânı'nın** 19/2/1966 tarihli 86. celsesinden de uzun uzun alıntılar var. (Sayfa: 383, 384)

● Sayfa **51:** Kaynak değişti. Her hâlde çeşit bol olsun diye, bu kez Üstat Dr. **Bedri RUHSELMAN'ın Mukadderat ve İcabat** adlı eserinde geçen tebliğlerden (Sayfa: 197 - 198) alıntılar var.

● Sayfa **52:** Olduğu gibi **Mukadderat ve İcabat'tan** (Sayfa: 198)

● Sayfa **57: Kemal Yolcusu** tebliğlerinden alınmış.

"Etrafınızdakileri görünüz. İnsanları anlamaya çalışınız. Bütün insanları duyup anlayamazsanız, insanım demeye ne hakkınız var?"

● Sayfa **139: Sadıklar Plânı Tebliğleri'nden** (Celse: 135, 23/10/1970, sayfa: 609) alınmış:

"... Ruhî şifa, şuurlara aktarılan gerçek bilginin meydana getireceği yüksek kuvvetten daha kuvvetli değildir evlâdım. Hiç bir kuvvet, hiç bir tesir, ruhun nakîsesini gideremez evlâdım. Fiziğin ahenk içerisinde kalması, ruhun kendi tekâmülünün mânâsını ve hedefini ısrarla takip etmesinden sonra mümkündür..."

● Sayfa **139: Sadıklar Plânı Tebliğleri'nden** (Celse: 120, 29/3/1968, sayfa: 540) alınmış:

"İnsan bedeni, ruhî varlığın şuur ve bilgisine göre bir ihtizaz neşreder..." diye başlayıp devam ediyor.

● Sayfa **139: Sadıklar Plânı Tebliğleri'nden** (Celse: 118, 8/3/1968, sayfa: 529) alınmış.

"... Gerek ruhî plânlar, gerek maddî plânlar, büyük bir plânın ve gayenin tahakkuku için müşterek çalışırlar, birbirlerinden görerek vazifelerini ümam ederler..." diye devam ediyor.

● Sayfa **140: Sadıklar Plânı Tebliğleri'nden** (Celse: 117, 1/3/1968, sayfa: 524) alınmış.

● Sayfa **149-150:** Üstat **Bedri RUHSELMAN'ın** yayınlamış olduğu **Ruh ve Kâinat Dergisi'nden** alınmış. (Mayıs 1953, sayı: 8, sayfa:4) **Ruh ve Madde** dergimizde zaman zaman yayınladığımız **Kemal Yolcusu'nun** Dua adlı tebliğini, baştan sona almışlar...

● Sayfa **151-152-153:** Gene Üstat **Bedri RUHSELMAN'ın Allah** adlı eserinin 105, 106 ve 107. sayfaları olduğu gibi apartılmış.

Karşımızdaki metapsişik fenomen şudur: Bir medyom, daha önce alınmış tebliğlerden ya da yayınlanmış kitaplardan bazı bölümleri tıpatıp tekrarlamaktadır. Yani bazı tebliğler, başka bir medyom tarafından aynısıyla yeniden alınmaktadır. Bu tür fenomenler spirit literatürde kayıtlıdır ve Derneğimiz tarafından da tahkik edilmiştir.

Beyazın Sesi adlı kitaptaki tebliğleri veren kaynakla ilgili olarak, bir hususa dikkatinizi çekeriz. Diyelim ki, kitaptaki bir pasaj, çok daha önce alınmış olan Sadıklar Plânı Tebliğleri'nin bir bölümü ile tıpatıp aynı. Bu, *Beyazın Sesi*'ndeki o tebliğin bizzat Sadıklar Plânı tarafından verildiği anlamına gelmez. Ancak, bir bedensiz varlık, medyomun durugörü melekesinden yararlanarak o tebliği yazdırabilir.

Demek oluyor ki, *Beyazın Sesi*'ndeki tebliğleri alan medyomun üstün bir durugörü melekesine sahip olması gerekir. Bu tebliğlerin başka bir yoldan değil de, yukarıda sözünü ettiğimiz mekanizma vasıtasıyla alındığına emin olmak için, medyomun bu üstün durugürüsü kanıtlanmalıdır. Örneğin, aynı tebliğlerin birliktesi huzurunda tekrar edilebilmeleri gerekir. Şayet bu yapılmazsa, yapılamıyorsa -ki bilimsel zihniyetin böyle bir tecrübeyi talep etmesi en doğal hakkıdır- *Beyazın Sesi*'ndeki tebliğlerin sahilliğine gölge düşer. Ve *Beyazın Sesi* grileşir.

(Erol KONYALIOĞLU)

160 Sayfa

Fiyatı: 5000 TL.
(Posta masrafları dahil
Adreste teslim.)

Posta Çeki No:
354678 İstanbul

GENEL EVRİM DERNEĞİ'NİN
İLK KİTABI ÇIKTI

BEYAZ'IN SESİ RUHSAL TEBLİĞLER: 1

Celse Tarihi: 7.1.1983

“O öğretti ki insanlığı dünya yaşamında birlik ve beraberliğe barış ve huzura ulaştırabilecek tek unsurdur.”

OKUYUNUZ, OKUTUNUZ

GENEL EVRİM DERNEĞİ YAYINLARI

Ebekızı Sokak 35/4 Osmanbey-İstanbul Tel: 147 27 19

DÜNYA DIŞI BİR ELÇİNİN ABD BAŐKANINI ZİYARETİ

**Başkan Eisenhower.
Kendisiyle temas edildi mi?**

"Çok ciddi bir İngiliz lordu bir iddiada bulunmakta ve bu konuda bir araştırma yapılmasını istemektedir: Eski ABD başkanlarından Eisenhower, Beyaz Saray'da dünya dışı bir elçiyi kabul etmiş midir? Bir de şahit vardır."

Ü ÇÜNCÜ türden karşılaşmalar içinde en fantastik olanı, 1954 yılında Başkan Eisenhower tarafından yaşanmış olabilir mi? Bu, İngiliz Hükümeti'nde bir parlamenterler grubunun başkanı, aynı zamanda da UFO'lar konusunda dünya çapında bir uzman olan Lord Clancarty'nin iddiasıdır. Ki-

tapları, en ciddi ufologlardan Hynek ya da Ziguel gibilerinin bile nezdinde çok önemli kabul edilen bir zattır Clancarty.

UFO tezahürleri ile ilgili olan ve de İngiliz Ordusu ve Gizli Servis arşivlerinde muhafaza edilen belgelerin yayınlanması konusunda Parlâmento'ya pek çok kez teklif sunmuştur. UFO'ların sırrını araştırmak üzere, İngiltere'de uzmanlardan kurulu ve hükümete bağlı bir komisyon oluşturulmasını resmen talep etmiştir.

Son olarak da, büyük gürültüler koparan bazı açıklamalarda bulunmuştur. Kendisine göre -ve soruşturduğu olaydaki tanıkların da söylediklerine göre- ABD Başkanı Eisenhower, uzaylıların bir elçisini 16 Nisan 1954'de şahsen kabul etmiştir. Görüşme, Kaliforniya'daki çok gizli Edwards Askerî Tesis-

leri'nde gerçekleşmiştir. Lord Clancarty, orada, daha ziyade teknik danışman olarak görev yapan bir Amerikan deneme pilotu ile görüşmüştür.

"Eisenhower'ın uzaylılarla görüşmesi esnasında kendisine eşlik eden altı kişiden biri olduğunu" söyledi... der, İngiliz lordu. "Beş gemi indiler. Üçünün şekli yumurtaya benziyordu ve diğer ikisi de, parlayan büyük puroları andırıyordu. Eisenhower o sıralarda üssün çok yakınında, Palm Strings'te tatil yapmaktaydı. Görünüşe bakılırsa, toplantıya, uzaylıların daha önceden temasa geçmiş oldukları askerî eksperler tarafından davet edilmişti..."

"Bizimkilere nazaran hatları daha deforme olmasına rağmen insanlara hayli benziyorlardı. Boyları hemen hemen bizim kadardı ve herhangi bir başlık takmaksızın ve bir aletten yararlanmaksızın soluk alıp verebiliyorlardı. Galaksinin bir ucundan geliyorlardı. İngilizce olarak konuşuyorlar ve R harfini, boğazlarından çıkıyormuşçasına garip şekilde telâffuz ediyorlardı. Başkana, insanları gelecekteki ziyaretlerine hazırlamak üzere, gezegenimize vazifeli olarak gönderildiklerini bildirdiler."

"Eisenhower, hiç şüphesiz çok korkmuştu. Onlara, dünyanın henüz böyle arz ötesi medeniyetlerle temasa geçebilmeye hazır durumda bulunmadığını ve mevcudiyetlerinin büyük bir panik yaratacağını söyledi."

Uzaylılar onun bu sözlerini gayet iyi anlamışlardı. Gezegenimize gelişlerini heyetler hâlinde sürdürecekleri-

ni, ama henüz, insanları gelecekteki bir karşılaşmaya tedricen hazırlayabilmek için, bu temasları değişik değişik ve tecrit edilmiş insanlarla yapacaklarını ifade etmişlerdi. ABD Başkanı'na ve kendisine eşlik eden eksperlere, teknik bilgilerini göstermek amacıyla bir gösteri de sunmuşlardı. Melekelerinden bazılarını (Örneğin, **görünmez olabilmek** ve **telepati** ile anlaşmak.) göstermişler ve sonra da geldikleri gibi, inanılmaz bir süratle kaybolup gitmişlerdi.

1954 ilkbaharı süresince, bu konu üzerinde çok ciddi gürültüler koptu. Hatta Los Angeles Times, Eisenhower'ın 16 Nisan'da nerede olduğuna dair bir soruşturma bile düzenledi. Resmî olarak kendisi, dışçıye gitmiş olduğunu bildirmişti. Ama gittiğini söylediği dışçide herhangi bir kayıt yoktu, ayrıca, diğer birtakım raporlara göre de, Başkan'ın o dönemde hiç bir dış rahatsızlığından dolayı tedavi görmemiş olduğu saptanıyordu.

Clancarty, diğer bazı değerli tanıkları da olduğunu söylüyor. Bunları yakın zamanda yayınlayacağını bildiriyor. Edward Üssü'ndeki o döneme ait Amerikan askerî belgelerini deşeyebilirse, konuyu daha da aydınlığa kavuşturacağını iddia ediyor.

İngiliz lordu, bu üçüncü türden karşılaşmanın pek âlâ gerçekleştirilmiş olduğuna dair daha şimdiden elinde pek çok kanıtın da olduğunu belirtiyor.

Edward J. ROBİN (Nostra)

"Çok Sağlam, çok elâstiki, hem uzun, hem kısa, hem kalın, hem ince, her türlü tesire, her türlü fiile, her türlü fikre mukavim, cevap verici, cevap alıcı, bağdaştırıcı, dağıtıcı olmalısınız."

Sadıklar Plâni

ÖLÜMSÜZLÜĞÜN

SİHRİ

(Geçen Sayıdan Devam)

"**Tekrardoğuş**", ölümden sonra yaşamın sürekliliğinin başka bir kanıtıdır. **Bati** dünyasındaki insanların çoğunun tekrardoğuşa **inanmamasına** rağmen, dünya nüfusunu göz önüne aldığımızda, bu grup azınlığı teşkil eder. Bugün yeryüzünde iki milyardan fazla insan, **tekrardoğuşun gerçekliğine** kanaat getirmiş durumdadır. Dahası, kutsal kitaplarda tekrardoğuş kavramına **karşı** olan ifadeler bulamazsınız. Son yıllarda A.B.D.'de, İngiltere'de ve Brezilya'da yapılan ciddi bilimsel araştırmalar, son derece ilginç bazı tekrardoğuş kanıtları ortaya koymuştur. Bunları daha sonra göreceğiz.

Ve sonunda bilim, "**Madde ve Enerji Sakınımı**", "**Uzay - Zaman İlişkileri**" ve nihayet, bana göre en ilginç alanlardan biri olan, "**Ruh Âlemi ile Elektronik Haberleşmeler**" başlığı altında ölümden sonra yaşam kanıtlarını biriktirmeye başlamıştır.

Bugün Almanya'da, fiziksel bedenlerini terk etmiş olanlarla haberleşmek üzere ihtiyaç duyulan elektronik cihazları mükemmelleştirmek için, ciddi araştırmalar yürüten binden fazla insan vardır. İngiltere, A.B.D., Fransa, İsveç, Brezilya, İtalya ve İsviçre'de ise, bu konu üzerinde çalışan belki iki bin kişi daha vardır.

Son zamanlara kadar bu araştırma büyük bir budalalık olarak telâkki ediliyordu. Ancak artık, henüz fizik beden içerisinde bulunan bizlerle ölümler arasındaki haberleşmenin gerçekliği konusunda şüphe yoktur. Ölümden sonra yaşama ilişkin böylesine bir şahadet, bütün şüphelere son verecek bir ispat olmak üzere "perçin" vazifesi görmeye başlamıştır. Artık geriye kalan, böylesi bir haberleşmeyi günlük realite olması noktasına getirecek elektronik sistemin hassaslaştırılması işidir. (**Ruh ve Madde**: Bu ifadeleri ihtiyatla karşılamanızı tavsiye ederiz.)

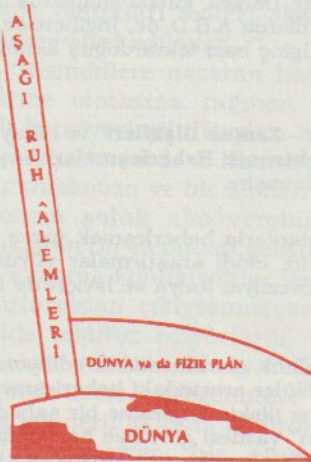
Muhtemelen önümüzdeki beş yıl içerisinde, o gün geldiğinde, insanın insanla ve insanın Rabbî ile ilişkileri muazzam değişikliklere uğrayacaktır.

Buraya kadar, belki de ölümden sonra hayat konusunda yeteri kadar delil olduğunda hemfikirsinizdir, ancak muhtemelen şu soruyu sormak isteyeceksiniz: "Astral (kelebek) bedenim içerisinde, fizik bedeni terk ettikten sonra bana ne olacak? Nereye gideceğim?" Ruh âleminde, birbirinden farklı birçok varlık seviyeleri vardır. Bütün peygamberler bu gerçeği, o devrin insanının tekâmül seviyelerine göre çeşitli terimlerle ifade etmişlerdir. Hayranlık verici husus, kayıtlı insan tarihi boyunca tüm dinlerin bize öğrettiklerinden daha fazlasını, bilim,son yüz yıl, özellikle son yirmi beş yıl içerisinde bize öğretmede yardımcı olmuştur.

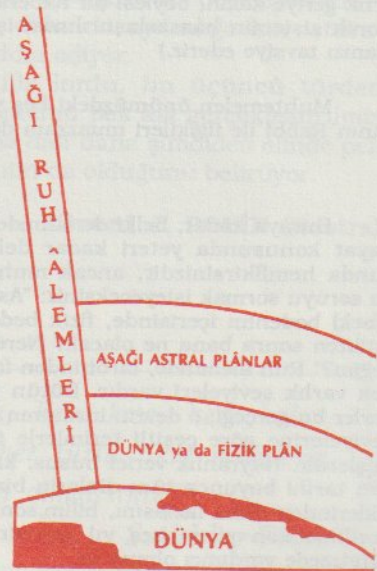
Bilim sayesinde elde ettiğimiz en önemli anlayışlardan biri, ruh âleminin, uzak gezegenlerin birinde ya da evrenin diğer bir kısmında **olmadığı** hususudur. Orası aslında **buradadır**, içinde yaşadığımız âleme, bu boş uzay âlemine nüfuz etmiş durumdadır. Şu anda, radyo ve TV sinyali hâlinde, tüm çevrenizden ve bedeninizin içinden geçen yüzlerce, hatta binlerce elektronik mesaj ve resim söz konusudur.

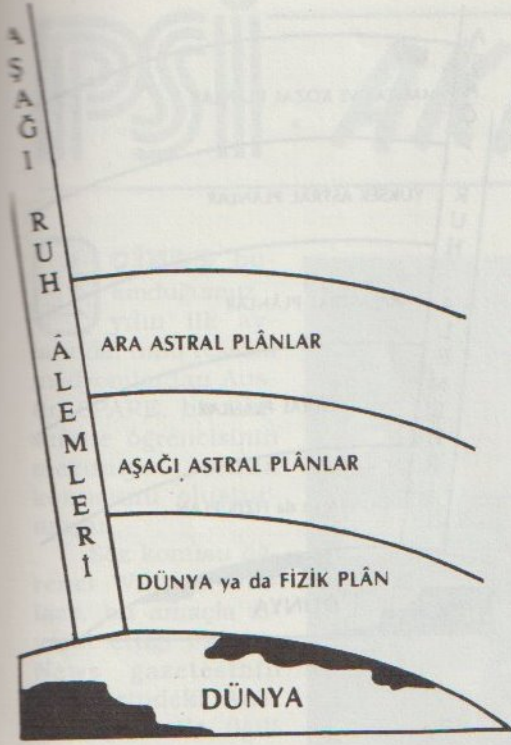
Diğer ruhsal âlemler **şimdi bulunduğumuz yerdedirler**. Fakat, birbirine nüfuz eden yedi beden fikri kadar akıl karıştırıcı olan bu fikri, yani birbirine nüfuz eden ruh âlemlerini kavramamıza yardımcı olmak üzere bir diyagram hazırladım. Bunları bölüm bölüm, altı resimde göreceksiniz. (**Ruh ve Madde: Ruhsal âlem, burada sıralandığı tarzda değildir. Zira, anlayışımızın tümüyle dışındaki ruhsal boyut, lineer bir yapıda değildir. Bu nedenle, burada anlatılanları okült bir genel kültür ya da ruhsal âleme ait çok kaba bir varsayım olarak kabul etmenizi tavsiye ederiz.**)

Ruh âleminin muhtelif seviyeleri, biri diğerinin üzerine yerleştirilerek ve şimdi fizik bedenlerimizle ve de ona nüfuz etmiş olan eterik ve astral bedenlerimizle, yaşadığımız seviyeden itibaren yukarı doğru genişleyen bir şekilde gösterilmiştir. Her bir ruh âlemi ya da başka bir terminolojide düşünmek isterseniz, şuur seviyeleri, birbiri ardına yükselen titreşim değerlerine sahiptir. Aslında bu yüksek titreşim değerlerinden sonsuz sayıda vardır, fakat sadece anlatım kolaylığı olsun diye, üzerine basarak tekrar ediyorum ki, sadece anlatım kolaylığı için, resimlerde görüldüğü üzere muhtelif kademe sınıflandırmaları yapılmıştır. (Bu seviyelere başka araştırmacılar tarafından başka isimler verilir.)

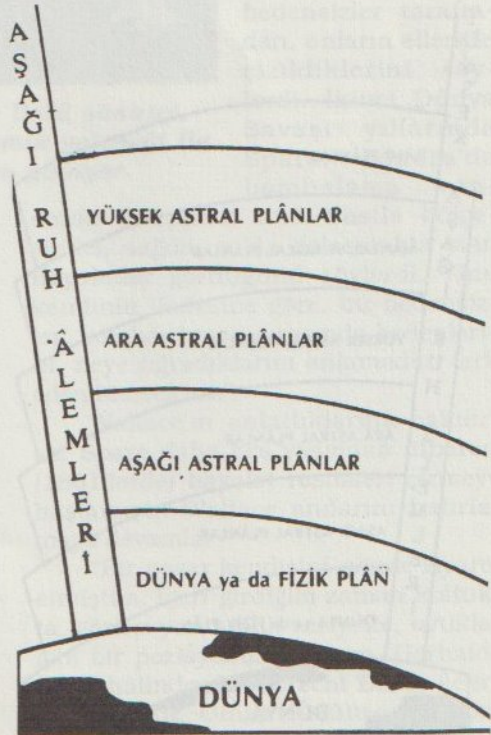
Aşağı astral plânlar dediğimiz şuur seviyesi, karanlık, kasvetli, tehlikeli ve genellikle ürkütücü bir âlemdir. Buranın sakinleri hırslı, bencil, sevgisiz, kızgın kimselerdir. Sık sık, sanki hâlâ dünya plânındaymış gibi, tatmin etmeyi özledikleri bedensel arzular ve şehvet hissi içerisindedir. (Burası ayrıca, insanî olmayan bir tekâmülü sürdüren "yaratıkların" meskenidir.) Geleneksel olarak burası cehennem, hades ya da araf olarak anılır.

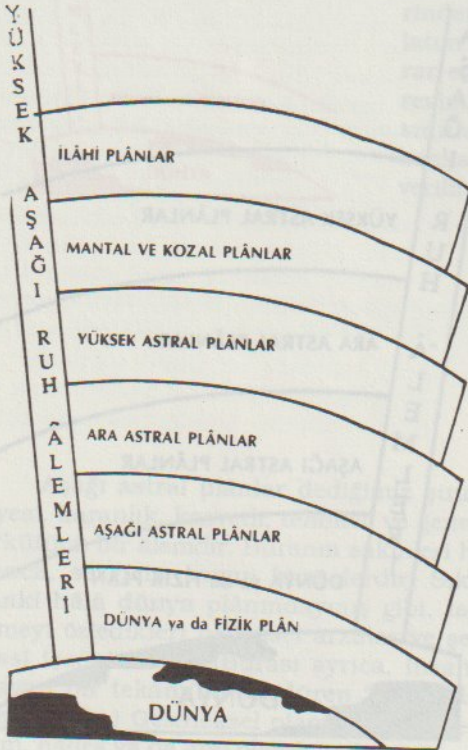
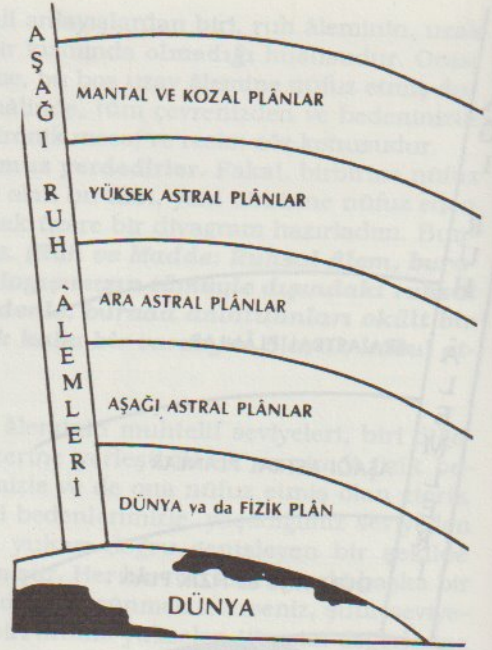

Bu harikulâde varoluş diyarı, genellikle, dinlerde "cennet" şeklinde tabir edilir. Acı ve ıstırap yoktur. Kendisiyle aranızda sevgi bağı hissettiğiniz kişilerle ya da benzer zihin yapısına sahip kişilerin oluşturduğu gruplarla mutlu karşılaşmalar söz konusudur. Her ruhun, mantal ve spiritüel şuur-luluk bakımından gelişmesi için sınırsız imkânlar ve teşvikler vardır. Dünya Gezegeni'nde faaliyet göstermeye olan ilgi azalmıştır. Meleklerle (insani olmayan bir tekâmüle tâbi, sevimli ve yardımsever varlıklar) karşılaşılır.

Bundan sonraki seviyeye, ara astral plânlar ya da orta astral plânlar denir. Burada kişi, fizik bedenini terk ettikten dakikalar, günler ya da haftalar sonra veya aşağı astral plânlara varışından aylar, yıllar ya da asırlar sonra uyanır. Burası büyüleyici bir yerdir. Tarif edildiğinde, insana sanki bilim kurgu gibi gelir. Aslında burası, hastaneleri ve personeliyle; öğrenme enstitüleri ve öğretmenleriyle, bir dinlenme ve rehabilitasyon alanıdır. Sarsıntı doğuran hayat tecrübesi geçirmiş olanlara ve/veya birdenbire bedenini terk etmiş olanlara, gayet katı ya da hatalı mantal, duygusal ya da dinsel inançlara sahip olan kimselere burada yardım edilir. Beden hâlâ maddeseldir, ama daha yüksek titreşimli süptil bir maddesel yapıya sahiptir. Bu beden, kişinin tercihine bağlı olarak ve genellikle dünya hayatındaki en iyi hâlinin görünümündedir.

Bundan sonraki şuur seviyesine, mantal ya da kozal plânlar denebilir. Bu şuur seviyelerine vardığınız zaman, bireysel zihninizin ve ruhunuzun daha ileri gelişimleri için **sınırsız** imkânlarla sahip olursunuz. Burası, dünya plânında ve Güneş Sistemimiz'in diğer bölümlerinin tümünde asırlarca birikmiş olan tüm bilgeliğe giriş yeridir. Burada kıskançlık, başkasını yargılamak ve bencillik yoktur. Tümüyle kardeşlik hâkimdir. İnsan icatlarının çoğu, bilimsel gelişmeler, şiir, ilhamlı nesir, sanat ve müzik buradan kaynaklanır ve dünya plânındaki alıcı zihinlere sezgi denen süreç vasıtasıyla ulaşır. Böylelikle bu seviyedeki zekâlar, **aşağı** plânlardaki iyi, güzel ve ilhamlı faaliyetlerin **sebebi olurlar**.

Bundan sonraki bölgeye ilâhî plânlar diyoruz. Bu şuur plânlarının (aynı şekilde daha yüksek olan Galaktik, Evrensel ve Kozmik seviyelerin) yapısı, hemen hemen bütünüyle şimdi dünyada yaşamakta olan insanların kavrayışının dışındadır. İlâhî plânlar Hristiyanlar'ın Tanrısı'nın, Buda'nın ve dünya plânına ait diğer dinlerdeki tüm Tanrılar'ın ve de Üstatlar (Masterler) denen ilâhî varlıkların yeridir.

(Devam Edecek)

Selman GERÇEKSEVER

İÇİNDE bulunduğumuz yılın ilk aylarında, ünlü ressam medyomlardan Austin SPARE, bir üniversite öğrencisinin mezuniyet tezinin konusunu oluşturmuştu.

Söz konusu öğrenci William Wallace, bu amaçla ziyaret ettiği Psychic News gazetesinin arşivlerindeki Austin Spare ile ilgili kaynak ve resimleri dikkatle incelemişti. Adı geçen öğrencinin yanında, A. Spare'i çok yakından tanıyan ve resim celselerinin bazılarında bulunmuş olan Frank Letchford da bulunuyordu.

Wallace'ın ifadesine göre, daha önceki tezini de ressam medyom A. Spare üzerine hazırlamıştı, ama onunla tatmin olmamıştı ve medyomun monografisini yazmak istediği zaman Frank Letchford'u tanıma olanağını elde ettiğini sözlerine eklemişti. Bu Psychic News gazetesini birlikte ziyaretleri vesilesiyle F. Letchford, medyom hakkındaki bildiklerini ilgililere, hatırlayabildiği kadarıyla şöyle anlatmıştır:

"Bence, William Blake'den sonra en belirgin şahsiyetlerden bir tanesi. Spare, spiritüalizm ile çok ilgilenmişti. Aslında, çok geniş ilgi alanının sadece

AUSTİN SPARE: Ünlü sanatçı, bir gecede medyomik yeteneği ile on beş resim yapıyor.

bir köşesini spiritüalizm oluşturuyordu. İnsanın, insan dünyası ve sanatının kökenleriyle özel olarak ilgilenmiştir. Hannen Swaffer'in en yakın arkadaşlarından biriydi. Austin Spare'in 'Blue Eagle' (Mavi Kartal) adlı bir rehber varlığı vardı. Bazı resimlerini karanlıkta çizerdi ve bunların, ressam bedensizler tarafından, onların elleriyle çizildiklerini söylerdi. İkinci Dünya Savaşı yıllarında Spare, Londra'da bombalama sıra-

sında (Elephant and Castle bölgesinde), sağda, solda dolaşmakta olan hayaletler gördüğünü söylerdi. Yine kendinin ifadesine göre, bu bedensizler, bombardıman sırasında bedenlerini, neye uğradıklarını anlamadan terk eden kimselerdi."

Wallace'ın anlattıklarına bakılırsa, Spare daha beş yaşından itibaren (1891'lerde) hayalet resimleri çizmeye başlamıştı. Wallace anılarını hatırlamaya devamla:

"Bir pazar kendisini evinde ziyaret etmiştim. İçeri girdiğim zaman koltukta, gözleri yarı aralık vaziyette, uyuklar gibi bir pozisyonda buldum. Herhalde trans hâlindeydi. Albrecht Dürer ile irtibatı vardı. Onun düşüncesine göre spiritüalizm, insan inancına geniş u-

fuklar açabilecek nitelik ve etkilere sahiptir." demiştir.

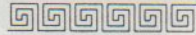
Austin Spare, İngiltere'nin ve dünyanın yegâne haftalık spiritüalist gazetesi olan *Psychic News*'da da birçok habere konu olmuştur. Örneğin, 1933'te yayınlanan makalelerin bir tanesinin başlığı şöyleydi ve bu haber Austin Spare ile ilgiliydi: "Bir gecede on beş tablo". Bu tabloların her biri, sıradan bir ressam için, en azından bir günlük bir çalışmaydı. Austin Spare bunların on beşini birden, trans hâlinde bir gecede yapmıştı. Bunları ve öteki tablolarını evinde açtığı sergide sergilemişti. Bu tablolarının pek çoğu, derin trans hâlinde çizilmiş eserlerdi. Bazı sabahlar uykudan uyandığı zaman, başucunda bitmiş bir tablo bulunduğu za-

man kendisi de şaşırıyordu.

1947'de kendisiyle mülakat yapan *Psychic News* muhabirine, tablolarından birisi olan Sir Oliver Lodge'un tablosunun kısmen kendi materyalizasyonu (ya da fantomu) tarafından yapılmış olduğunu söylemişti.

1888'in son gününde doğan A. Spare, matematik dalında ulusal altın madalyayı kazandığında on dört yaşındaydı. On yedi yaşına kadar ünü her tarafa yayılmış olan ressam medyumun tablolarından biri Kraliyet Akademisi'nde asılıdır. Tüm bu gelişmelere rağmen, Londra'nın fakir bir semtinde yaşamayı tercih etmiştir. 1956 yılında, altmış yedi yaşında ölmüştür.

(20 Şubat 1988 tarihli *Psychic NEWS*'dan Türkçeleştirildi.)

SONSUZ HAYAT Baştarafı S. 12'de

30 dakikaya ayarlayın ve sakın üzerinde uykuya dalmayın. Bu şifa metodunu haftada bir tekrarlayın. Kafes üzerinde yatma pozisyonunda iken, bel kemiği ve kollarınızdan geçen akımın ve meydana getirdiği beyaz ışıklı manyetik alanın bütün hücrelerinizi içine aldığı dü-

şünün.

Böyle bir tedavi yolu, kendi içinizdeki kendi kuvvetinizle olduğundan, yabancılık düşünce ve etkilerden muafır.

Not: İşiniz bittikten sonra iki bozruyu birleştirip kısa devre ettirmeyi unutmayın.

DÜNYANIN 7 HARİKASINI KÂİNATIN TEK HARİKASI İNSAN YARATTI Baştarafı S. 16'da

Hürriyet içerisinde, kendi hürriyet ve salâhiyetini almıştır. Kendisinin bu şekilde iradesini kullanmak ve tekâmül etmek tarzı, onun geçici olarak kabalaşmasına, salâhiyetinin ve liyakatinin düşmesine sebep olmuştur. İnsana benzerlik, insanın teşekkülünde mevcut olan gayeyi ve prensipleri haiz olmaktır.

Olimpos Dağı'nda tahtına kurulmuş **Zeus Heykeli** gibi, Tanrılar'ın Kralı olmaya namzet insan... Bütün kâinatların en mükemmel tipi... Suret olarak, ahenk ve tesir plânları olarak tam dengeli bir yapı... Enkarne varlıkların en mükemmeli... Senin mevcudiyet şartların, kâinat düzeninin en büyük harikasıdır. Evet; Dünyanın 7 Harikası'nı kâinatın TEK harikası İNSAN yarattı.

(Erol KONYALIOĞLU)

HABERCİ RÜYALAR

Jean-Luc BERAULT'dan Çeviren: Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

yürütülmüş olan bir anket sonucunda, tam yirmi beş kişinin felâketi ihbar eder türden rüyalar görmüş; dokuz kişinin de, uyanıklık hâlindeyken olayı sezinlemiş olduğu ortaya çıkmıştır.

Kuzey Karolina'daki Duke üniversitesinde okuyan ve parapsikolojiye karşı büyük bir ilgi duyan Lee Fried adlı on dokuz yaşındaki Amerikalı delikanlı bir prekognisyon denemesi yapmaya karar vermiştir. Düşüncesini, her gün okuduğu gazetesinin birinci sayfasına yansıtmış ve kâğıda şu notu düşmüştür: "Önü-

müzdeki Pazartesi sayısında bu sayfada şu başlığın yer alacağını umuyorum: "İki Boeing 747 çarpıştı, havacılık tarihinin en büyük kazası."

Bu kehaneti içeren zarf, üniversite rektörü tarafından bir kasaya kilitlenmiştir. Ve Pazar akşamı, Tenerife'de, Lee Fried'in tarifine tıpatıp uyacak şekilde bir kaza meydana gelmiştir.

Bu gibi hâllerde her zaman için bir zaman çakışmasından, bir rastlantıdan söz edilebilmektedir. Göreneklerine bağlı tutucu tipler bunu

Prof. Charcot ipnozun imkânlarını büyük bir aşkla inceliyordu. Çalışmaları, Freud'unkileri etkileyecekti.

yapmaktan zaten geri kalmamak-
tadırlar. Ama unutulmamalıdır ki,
aynı şüpheciler, geçmişte psi feno-
menlerinin gerçekliğini toptan red-
detmekteydiler. Bugün artık, pre-
monisyonun tabiatını değilse bile,
mevcudiyetini ve gerçekliğini ispat-
lama amaçlı araştırmalar yapılmak-
tadır.

Bilimsel olarak şu husus su-
yüzüne çıkarılmıştır: Olumlu so-
nuç veren olayların gerçekleşme
yüzdesi, matematikçilerin rastlantıya
atfettikleri ve "statistik sapma" diye
adlandırdıkları yüzdeyi gerilerde bı-
rakmaktadır. Bu noktadan hareket
eden Robert Nelson adlı birisi
A.B.D.' de bir "premonisyon kayıt
merkezi" kurmuştur; bu merkez,
kendisine ulaşan tüm premonituvar
rüyaları didik didik ederek incele-
mektedir. Elindeki dosya sayısı bir-
kaç yıl içinde 125.000'e ulaşmıştır.
Dünyanın başka başka yerlerinde de
aynı türden çalışmalar sürdürülme-
tedir. Varılacak sonuçların halka
sunuluşu herhalde büyük bir sürpriz
yaratacaktır.

1975 yılında, Lucien Barnier,
France Inter'in " Olağanüstü Olay-
lar" adlı programında dinleyicilerine
premonituvar rüyalar konusunda ti-
tizlikle tanzim edilmiş bir sürü dosya
takdim etmiştir. Bu program tam
ona göre bir programdı, zira konu,
onu eskiden beri meşgul etmiş bir
konuydu. Daha sonra, 1976'da,
kaleme aldığı bir yazıda bakın neler
demiştir: " Duyular ötesi güç ve

yetenekler içinde kafamı en çok
kurcalamış olanı premonisyonudur.
Her açıdan var gücümle irdelememe
rağmen bu soruna tam bir cevap
bulamadım; henüz cereyan etmemiş
bir olayın, en küçük ayrıntısına
varıncaya kadar önceden tarif edile-
bilmesine bir türlü akıl erdireme-
dim."

DUYULAR DIŞI İDRAK

Bu "bir türlü anlayamama hâli",
güncel araştırmaları yakından izleme-
sine bir engel teşkil edememiştir.
Duyular dışı idrak olgusu, dün
denecek kadar kısa bir zaman önce
bilim adamlarının çoğunluğu tara-
fından reddedilmekteydi. Amerikalı-
lar ve Ruslar tarafından aynı anda
sürdürülmüş olan askerî amaçlı resmî
deneylerden sonra, telepati konusu
artık yalancı olta yemi gibi addedil-
mekten kurtulmuştur. Bugün para-
normal diye nitelendirilen bu tekni-
ğin, tıpkı radyo gibi, günlük haber-
leşme vasıtası olarak kullanılacağı
günler pek uzak olmasa gerek.

Telepatiyi kabul ettikleri hâlde
prekognisyonu reddedenlerin sayısı
da bir haylidir. Bunların red gerekçe-
leri zaman kavramına dayanmakta-
dır. Dedikleri şudur: "Durmadan
dakikalar dakikalara, saniyeler sani-
yelere ulanmaktadır. Geçmiş, geride
kalmış şimdiki zamandır. Gelecek ise
sonraki şimdiki zamandır. Şu cereyan
hâlindeki şimdiki zamanla, para-
normal yollardan yararlanarak irtibat

Clark Üniversitesi araştırmacıları, yıl 1909. İlk sırada Freud (solda) ve Jung (sağda).

kurmak mümkündür. Ama, hiç bir maddî realitesi olmayan geçmiş veya gelecek zamanla bu irtibatı sağlamak mümkün değildir."

Ama, Adrian Dobbs adlı İngiliz fizikçisi, "psitron" diye anılan ve ışıktan daha süratli olan enerji partiküllerinin mevcudiyetinden yine de söz edebilmektedir. Amerikalı meslektaşlarından biri de, gelecek zamandan türeme radyasyonların, yani "persepton" ların mevcut olabileceği kanaatindedir. Sovyet fizikçisi Nicolai Kozyrev'e gelince, o ise, zamanın enerjiden başka bir şey olmadığı sonucuna varmıştır. Teorisini, Louis de Broglie'nin çalışmalarına dayandıran Leningradlı matematikçi İgor Chichkine'in teorisine göre, bugüne kadar ulaşılabilecek en yüksek hız olarak kabul edilmiş olan ışık hızından da üstün hıza sahip bir telepatik dalga mevcuttur.

Günümüz parapsikoloji uzmanları, prekognisyon fenomenlerinin tabiatı konusunda daha çok şey bilir hâle gelmenin, ancak, bu araştırma-

ları teşvik etmekle mümkün olabileceği kanaatindedirler. Bu fenomenlerin hiç de sihirli bir yanları yoktur ve de sadece şimdiki zamanla değil, ayrıca, zaman tarafından türetilen řu farklı şimdiki zamanla da kurulmuş, telepatik irtibatlardan başka bir şey değildirler.

Tarihî açıdan bakılacak olursa, "oniromansi" nin, bir kehanet sanatı olarak değil, fakat bir başka anlamda ele alınmaya başlanması Freud ile birlikte vaki olmuştur. Komplekslerin kaynağı gibi telakkî ettiği, şuuraltına atılmış şeyleri şuur sahına çıkarmaktan ibaret olan psikanalitik metodunu uygulamaya başladığında, Freud, dev bir sorunla yüz yüze gelmiştir: Hastaları, anılarının alt üst edilip eşelenmesine rıza göstermemişlerdir.

Bunun üzerine Freud, Prof. Charcot'un vardığı sonucu hatırlayıp gerçek ipnoza değil de, daha doğal nitelikli bir ipnoza, yani uykuya başvurmayı aklına koymuştur. Çünkü rüyaların, belki de şuurun bir tür serbestleşmiş ifadesi olabileceğini düşünmüştür; tıpkı histeriklerin ipnoz altındaki anlatıları gibi. Böylece bu düşünce, onu, rüyaların bilimsel etüdü ve çözümü anlamına gelen "onirokritik"e yani, yıllar boyunca nevrozların tedavisinde kullanılan bir tekniğe yönelmeye mecbur etmiştir.

1899'da yayınladığı "Rüyaların Yorumu" adlı eseriyle birlikte bu

19. yüzyıla ait bir "Rüyalar Anahtarı"nın ön yüzü.

iddasını ortaya atınca, bilim dünyasını karşısında buluvermiş ve geçmiştin rüya tabirlerini kullanarak şarlatanlık yapmakla suçlanmıştır. Ama o buna aldırmanmış ve "Rüyalar, psişik hayatın, uyku sırasındaki tezahürüdür." diyerek ısrarını sürdürmüştür. Ama rüya, herkesçe harfi harfine kolayca "okunup" anlaşılacak bir şey değildir ki. Aksine, şuur dışına ait bir olayın sembolik bir anlatımıdır, yani "deforme olmuş bir tezahürüdür".

Yine Freud'a göre "Yorumlamak demek, bildirilmek isteneni ortaya çıkarmak demektir; eylemlerimizden oluşma psişik zincirin içinde yer alabilen herhangi bir şey ile sembolü tam anlamıyla üst üste çakıştırmak demektir." Bunu söylerken, asırlar boyunca rüyalardan hayat kuralları çıkarmaya çalışmış olanlara, üstü kapalı bir biçimde minnetlerini dile getirmiş olmakta-

dır.

Onirokritikin ortaya atılışıyla birlikte psikanaliz de varabileceği en yüksek düzeye varmış ve birçok nevroz olayı tedavi edilebilir hâle gelmiştir. Fakat psikanaliz, sadece tedavi yönünden önemli olmakla kalmamıştır. Rüyaları ciddi şekilde yorumlamak suretiyle, psikanaliz, o ana kadar sadece folklorun muhafaza ettiği efsanelerden ibaret şeyler olarak kabul edilen ve bir türlü anlaşılammış olan eski mitlere de yeni bir anlam kazandırmıştır.

KOLEKTİF ŞUURALTI

Daha sonra, Freud'un eski öğrencisi olan Carl Jung, öğretmenin bazı görüşlerine ve özellikle de Oedipe kompleksine ilişkin görüşüne karşı çıkıp, yeni bir teori ortaya atmıştır: "Kolektif şuuraltı" teorisi. Şuuraltı, sadece, içine kişisel tecrübelerin alıp baskı altına alındığı belli belirsiz bir yer değildir; orası, ayrıca, dünya hafızasının bir bölümüne, yaşamaya devam imkânını sunma görevini de yüklenmektedir. Görüldüğü üzere, Jung da, tıpkı Freud gibi, bilinmeyenin habercisi ve sembolik anlatımı gibi nitelediği rüyaya büyük önem vermiştir, ama bu şuuraltı kaynaklı sembolik anlatım, imaj ve bilgi yönünden, şuur kaynaklı anlatıma kıyasla çok daha zengindir.

Atalara ait eski mitlerle hastaların rüyaları arasında herhangi bir ilişki saptadığı zaman Jung sevinçten

uçuyordu. Örneğin, bir genç kız, her gece rüyasında, gelip omurgasına dolanan kara bir yılan görüyor ve hakkında hiç bir şey bilmediği Hindu mitolojisinin kutsal yılanını, yani Kundalini'yi tasvir ediyordu.

Eski mitlerde ve rüyalarda ortak olarak görülen ve kolektif şuuraltından kaynaklanan bu imajlara, Jung "ilk örnekler" (archetype) adını vermiş ve de bu konuda şunları söylemiştir: "Bunlar, kalıtsal olarak beynimize bağlı ve ondan ayrılmaz hâlde bulunan ve de her zaman mevcut olmuş şeyleri simgeleyen beşerî imkânlardır. Bu kalıtsal intikal olgusu, bazı efsane konuları ile bazı temaların, tüm yerküre üzerinde ve de benzer görünüm-ler altında birbirlerini izleyişini dile getiren bu akıl almaz nitelikli fenomeni pek güzel açıklamaktadır. Bu durumda söz konusu olan şey, tüm insanlığa ait bulunan ata yadigarı imajlara yataklık eden şuuraltının daha alt tabakalarının tezahür edişidir. Kolektif şuuraltı, tüm evrenin ve tüm zamanların en genel görünümü, en eski ve en derin düşüncelerinin çökeleğidir."

Tüm rüyalar içe doğuş türünden değildir. Çoğu, sezgisel, gıdasal tutumlarla ve uzun vadeli hatırlama olgusuyla ilintilidir. Uyku sırasında, beyin, uyanırken edinilmiş olan bilgileri ayırt edip seçmekte ve bazılarını reddedip bazılarını depolamaktadır.

Bir insanın içe doğuş görünümü

kendi rüyalarının tezahür ediş sıklığını (fréquence) öğrenebilmesi ve bunun sonucu olarak da onları bir tasnife tâbi tutabilmesi için, o insanın, gördüğü rüyaları hemen uyanır uyanmaz titizlikle not etmesi şarttır. Paradoksal uyku devresinden uyanıklık hâline geçişte, insanın hâlâ daha, rüyasının tabiatını ve cereyan şeklini hatırlayabildiği saptanmıştır, ama bu hatırlama hâli çabucak silinip gidivermektedir. Önsezisel rüyalar konusunun ünlü Amerikalı uzmanı Sybil Leek, herkesin izleyip uygulayabileceği bir metot geliştirmiştir. Bu HATIRLAMA METODUNU aşağıda sunuyoruz.

RÜYA HATIRLAMA METODU

1. Uyandıığınızda gözlerinizi kapalı tutunuz ve vücudunuzu mümkün mertebe gevşek hâlde muhafaza ediniz. Bu şartlar altında, zihniniz, beyninizde hâlâ daha dalgalanmakta olan rüya parçacıklarını yakalayıp bir araya getirebilecektir.

2) Gözlerinizi açar açmaz hatırlayabildiğiniz her şeyi bir kâğıda not ediniz. Bunun için yatağın yakınında bir yerde kâğıt, kalem bulundurmak gerekir. (Dileyen, bu işi ses alma cihazıyla da yapabilir.)

3) Eğer rüya göremeyen tiplerdenseniz, yani daha doğrusu, rüyasını hatırlayamayan tiplerdenseniz- zira rüya görmeyen insan mevcut değildir- o takdirde, saatinizi, her zamanki uyanış vaktinizden iki saat önce uyanacak şekilde kurunuz.

Böyle yaparsanız, belki zil sesi sizi, paradoksal uyku periyodu içinde uyandırmış olabilir ve siz de rüyanızı hatırlayabilirsiniz. Gerekli notları aldıktan sonra tekrar uyuyabilirsiniz.

4) Rüyanızla ilgili tutanağınız tamam olunca, hemen ardından, bu konuda o anda aklınızdan geçenleri, yani hatırladığınızı geliveren yorum şeklini de not ediniz.

5) Bunları yapıp ayağa kalktıktan sonra artık rüyanın bölümlerini tekrar tekrar hatırladığınızdan geçirmeye ve bir bütün oluşturmaya kalkmayınız; o sabahki işleriniz nelerse onlarla meşgul olunuz. Gerçekten de bu tutumun, her türlü hatırlamaya sünger çektiği gözlemlenmiştir.

6) Tutanağınızı ertesi gün ele alıp unuttuğunuz hususları araştırınız. Rüyanıza, aynada kendinize bakar gibi bakınız. Mantıklı bir nihai yoruma ulaşabilmek üzere bir yorum kitabına başvuracağınız an bu andır işte.

7) Tarihiyle ve yorumuyla birlikte tutanağınızı bir klâsörde titizlikle muhafaza ediniz. Böyle hareket etmek size, bir süre sonra tutanaklarınızı inceleyip rüyalarınızın tabiatını tanıma ve gerçek anlamda önsezisel olanlarını ayırt etme imkânını sunacaktır. Böylece, uyandığınız anda, o geceki rüyanızın önsezisel olup olmadığını derhal anlar hâle geleceksiniz.

(Devam Edecek)

OKÜLTİZM Baştarafı S. 18'de

lanılırdı. Ayrıca, bir kabin içine atılan değneklerin aldığı şekle bakarak kehanette bulunulurdu. Rabdomansi'nin sarkaç tekniğinin atası olduğu söylenir. Değnek, 15. yüzyıldan itibaren, maden damarlarını ve kaynakları bulmada kullanılır olmuştur. İş, hırsızları ve katilleri bulmaya dek varmıştır.

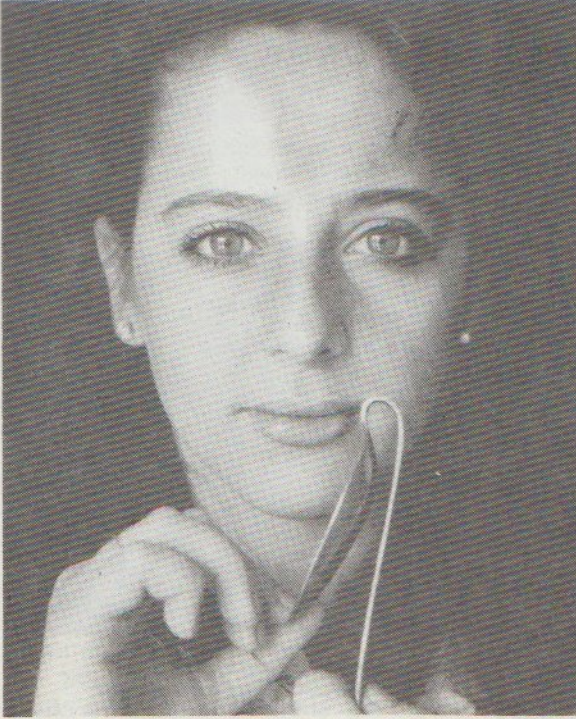
● **Nekromansi** ise, ölülerin ruhlarına danışma vasıtasıyla kehanet anlamına gelmektedir. Çok eski çağlara uzanır. Günümüz spiritizm tecrübelerini andırır. Maji unsuru diğer kehanet yöntemlerinden çok daha yoğun olduğu için zor bir yöntemdir. Eski Mısır'da çok uygulanan bir usuldü.

Daha pek çok yöntemi saymak mümkündür. Hatta bunlardan pek çoğu günü-

müzde de uygulanıyor olabilir, ama asıl olan, bu işin hangi maksatla yapıldığıdır. Biz bu yazımızda **Oniromansi**'yi yani haberci rüyaların yorumlanmasını, **Kartomansi**'yi, yani iskambil falını ve onun atası ve esası olan **Tarot**'u ele almadık. **Astroloji**'nin ve pitilerin transa geçerek verdikleri Oraklar'ın (Oraklı: Antik Çağ'da, tanrıların sorulan sorulara verdiklerine inanılan cevaplar) ayrıca Çinliler'in Yi-King metodunun bir izahatını yapmadık. Tüm bunlar ve hatta yazımızın bir bölümünde sözü geçen **Jeomansi** de geniş bir etüde ihtiyaç gösteren konulardır. Amacımız daha ziyade halka, geniş topluluklara mal olmuş, daha ikinci dereceden kehanet yöntemleri hakkında, kaba taslak bir fikir vermektir.

MONICA'NIN SIRRI

◆ Johannes von BUTTLAR ◆

MONICA, İspanya'nın güneybatısındaki Cacéres kentinde, annesi, babası ve iki kardeşiyle beraber dört odalı bir evde oturuyor. Ve on beş yaşındaki kız, kapalı cam ampulün içindeki maden çubuğuna bakıyor.

Bu evin bir odasında oturup Monica'yı göz-lüyorum. Madeni çubuğun şeklini, gerçekten do-kunmadan, sadece zihinsel gücüyle değiştirebi-lecek mi diye düşünüyorum. Biraz sonra bu dü-şüncenin cevabı geliyor ve Monica, kapalı cam ampulde bulunan madeni çubuğun şeklini yavaş yavaş eğerek değiştiriyor.

Kıza bakıyor ve gördüklerime inanamı-yorum. Monica, sanki dünyanın en kolay faaliyet-lerinden birini yapmış gibi gülüyor ve tekrar göz-lerini çubuğa dikip, çubuğun şeklini değiştirerek eski hâline döndürüyor.

Uri Geller'in televizyonda-ki gösterilerinden bu yana, ka-şık ve çatalları bükmek, para-psişik olaylara inanan insan-lar için olağanüstü değil, ama Uri Geller, kaşık ve çatalları eline alarak bükmişti. Moni-ca'nın faaliyeti ise eşsiz, çünkü bu faaliyette, zihin maddeye galip oluyor.

On beş yaşındaki Monica, sırf zihinsel güçleriyle çeşitli maden objelere istediği şekil-leri verebiliyor. Polonya'da, güçleri Monica'ya benzeyen bir kız daha var, ama bu Polonyalı kızın güçleri, inanılır gibi değil.

Monica'nın otuz yedi ya-şındaki annesi Teresa Tejada, kızının zihinsel güçlerini te-sadüfen bulmuş. Anne-kız, Mo-nica dört yaşındayken, Uri Gel-ler ile ilgili bir radyo yayını din-lemişler. Şaka olsun diye de, ikisi birlikte çatal bükmeye kalkışmışlar. Anne, "*Benim şansım yoktu, ama Monica, çatal bükerken hiç zorluk çekmemişti.*" diyor. Sonra olay unutulmuş. Birkaç yıl sonra annesi, Monica'ya bu olayı ye-niden hatırlatmış ve kız tekrar çatal-bıçak bükmeye başla-mış.

Bir gün, Parapsikoloji Ens-titüsü'nden Rafael Riviera ve ekibi Monica'nın evine ge-lerek, onunla birkaç deneme yapmak istediklerini söylediler ve Monica kabul etti. Bu de-nemeler her seferinde, bir öncekinden daha başarılı so-nuçlar verdi. Monica'ya birkaç

Johannes von BUTTLAR, 47

Yazar fizik, psikoloji, astronomi tahsil etti. Aynı zamanda dünya çapında ünlü bir parapsikolog. Bu konuda kitapları var. Son kitabı "Supernova" 19 milyon sattı.

örnek verilmişti. Kız bu örnekler göre madeni objeleri bükecekti, fakat o, daha zor ve karmaşık fenomenler bile yaratabiliyordu.

Parapsikoloji Enstitüsü ekibinin Ekim 1987 tarihli raporuna göre, "Monica başlangıçta biraz çekingendi, başarılı olamamaktan korkuyordu. Ama her denemede başardı, üstelik de, her seferinde daha karışık şeyler yapmayı öğrendi."

Monica, objesinden yarım metre kadar uzak oturduğu zaman bile, bu objelerin şeklini değiştirmekte başarı-

Parapsikoloji Enstitüsünden Rafael Riviera (sağdan ikinci) ve ekibi Monica üzerinde deneyler yaptılar.

Madeni objeleri bükerken Monica'nın vücut ısısı artıyor.

lıydı. Hatta Monica ile objesi arasında bir cam olduğu zaman, denemelerin sonuçları daha iyiydi.

Monica, pek çok defa tıbbi muayene-neden ve çok sayıda psikolojik ve bedeni testlerden geçti. Zekâsı normaldi ve herhangi bir olağanüstülük yoktu. Sadece, madeni objeleri bükerken vücudunun ısısı artıyor, tansiyonu düşüyordu. Bu sırada elektroensefalogramla bir ölçüm yapıldığında âlet, alfa dalgalarının çoğaldığını gösteriyordu. Alfa dalgaları genellikle, beynin dinlenme sırasında ürettiği dalgalardır.

Monica bana, başka bir yeteneği daha olduğunu anlattı. Fakat bu yeteneği, şimdiye kadar hiç bir bilimsel

Monica cam tüp içerisindeki metal objeyi bükerken...

metot ile ispatlanamamış.

Monica bana, "İnsan vücudunu, sanki röntgenle çekilmiş gibi görebilirim, hasta olan organlar hemen gözüme çarpar." dedi ve ilâve etti: "Birkaç arkadaşımınla beraber bir deneme yap-

tık. Ben gördüğüm şeyleri, elime kalem alıp çizdim. Sonra, çekilen röntgenlerle karşılaştırdık. Görüp de çizdiğim hasta bölgeler aynen röntgende de çıktı."

Bu küçük kızın parapsişik yetenekleri doğrusu oldukça şaşırtıcı!...

ÖLÜM Baştarafı S. 25'de

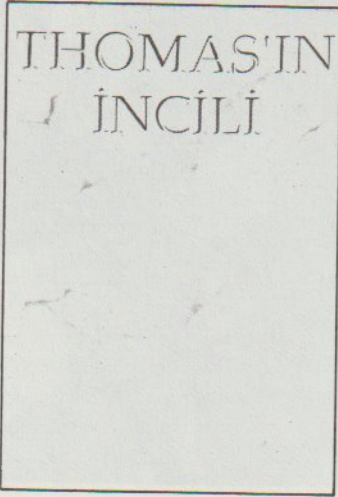
maz. Kâinatta bir nizam vardır. Siz bu nizamın içinde olduğunuz için onu görmiyorsunuz. Yüksekten baktığınız zaman, öyle ahenk, öyle akış bulursunuz ki, ancak âlemler arasında fizikoşimik kanunları, matematik formülleri kuran yüksek varlıkların bu işleri nasıl idare ettiklerini o zaman anlayabilirsiniz. Kâinatta tekâmül seviyeleri vardır. Her basamakta o basamağa mensup olan varlıklar hürdürler. Fakat daha üsttekilerinin daima himayesi ve kontrolü altındadırlar. Ebediyen karanlıklar içine gömülmüş ve hüviyetini kaybetmiş, yani kâinatta yok olmuş bir varlık mevcut değildir. Şayet muvakkaten böyle bir durumu andıran hâl varsa o, bir tecrübeye arz edilmiştir, tekâmülün safha ve icaplarını geçiriyordur."

KİTAPLAR ARASINDA

THOMAS'IN İNCİLİ

Kitabın Adı / Özgün Adı:

THOMAS'IN İNCİLİ

EVANGILE SELON THOMAS

Eski Kopt Dilinden Fransızca'ya Çevirenler:
Philippe De SUAREZ - Emile GILLABERT
Pierre BOURGEOIS - Yves HAAS

Türkçeleştiren:

Ergün ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi:

80 sayfa, 1. Baskı: 1982, 2. Baskı: 1988

Fiyatı: **3000 TL.**

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 Beyoğlu - İSTANBUL

Hristiyanlık'ta pek çok mezhepler ve de pek çok İnciller var olagelmıştır. Öyle ki, II. yüzyıldan IV. yüzyıla kadar kilise, doğruluğuna inandığı İnciller'i seçebilmek için büyük çaba harcamak zorunda kaldı. Neticede, toplanan kon-süller, hararetili münakaşalardan sonra geçerli olarak dört İncil kabul ettiler. Sayıları neredeyse yüze yaklaşan bu İnciller içinden, en yaygın olanlarından kabul edilmiş olan dördü, Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'dır. Bunlar sadece seçilmekle kalmayıp, doğru olduklarına inanılması zorunlu kıldılar. Bundan dolayı, bunlara Kanonik İnciller (meşru, kabul edilmiş, geçerli), diğerlerine de Apokrif (kilise tarafından geçerliliği tanınmamış, uydurma, halktan gizlenen) denilmiştir.

Kilise tarafından apokrifik olarak nitelendirilen İnciller'den çok popüler olan biri, Kıbrıslı Barnabas tarafından kaleme alınmış olmalıdır. Bu İncil, 325 yılına kadar İskenderiye kiliselerinde ka-

nonik bir İncil olarak kabul ediliyordu. Bu İncil'e ait orijinal el yazması metinler, günümüzde, Viyana'da Hofbibliothek'te bulunmaktadır.

Kilise tarafından apokrifik olarak nitelendirilen bir İncil de, Thomas'ın İncili'dir.

Thomas İncili, 1945'te Yukarı Mısır'da, Nag Hammadi bölgesinde bulundu. Köylüler, mezarlık olarak kullanılan kaya oyuğunda, içinde bakır levhaya sarılı 12 el yazması bulunan bir toprak testi buldular. Papirus üzerine Eski Kopt lisanında yazılmıştı ve tarihi üç ya da dördüncü yüzyıla uzanıyordu.

Gnostik bir cemaatin kitaplığını oluşturan bu kitaplar arasında Thomas'ın İncili de bulunuyordu.

114 Logia (kelâm, ayet) içeren bu tomarlar, arkaik niteliğini hemen belli eden edebî bir formda yazılmıştı. Gerçekten, İsa'nın mesihî faaliyeti hakkında genel bir görüş vermek isteyen geleneksel İnciller'in tersine, Thomas'ın

İncili, İsa'nın sözlerini bize hiç bir yorum olmadan aktarmaktadır.

Thomas İncili, Kanonik İnciller'in de kaynağıdır denebilir, dahası, asıl Hristiyanlığın bütün köken ve istikametini belirlemiştir.

Thomas İncili Yahudi, Hristiyan dünyasına ve oradan gelen felsefe ve ilâhiyata yabancı kalan bir tebliğ getirmiştir. Batı dünyası uzun süredir, kendi kültür ve dininin beşer düşüncesinin en üst düzeyi olduğuna inanmıştır. XX. yüzyıla gelindiği vakit, Hinduizm, Zen ve Sufilik gibi büyük gelenekler hakkında bilgi sahibi olunca, hayat ve ölümün Batı teorilerinden daha anlamlı olduğu öğrenilmiştir.

İsa Peygamber'in bu 114 kelâmı dikkatle incelenirse, Doğu düşüncesiyle büyük bir benzerlik gösterir. İsa'nın kelâmları ile Zen deyişleri, Tao, Bhagavat-Gita, Sufi şiirleri arasında belirgin benzerlik vardır. Ve Yahudi-Hristiyan ahlâkı ve Grek idealizmi ile zıtlık gösteren, "iyi-kötü ayırımının" üstüne yüklemek kaygısı vardır.

Thomas'ın İncili, Hristiyan teoloji-

sinde bir dönüm noktası olacak niteliktedir.

Aşağıda, Thomas'ın İncili'nden bazı ayetler veriyoruz:

● "İkiyi Bir, içinizi dışınız, dışınızı içiniz, Yukarıdakini aşağıdaki gibi yapınca, o zaman Melekût'a gideceksiniz." (22 / 9 - 12, 21)

● "İsa dedi: İnşaatçıların kaldırıp attığı taşı bana gösterin, O, köşe taşıdır." (66 / 1 - 4)

● "İsa dedi: Neden çanağın dışını yıkıyorsunuz? Anlamıyor musunuz ki, içi yaradan dışı da yaradandır." (89 / 1 - 5)

● "İsa dedi: İkiyi Bir yapınca, İnsanoğlu olursunuz, ve eğer dersiniz: Uzaklaş ey dağ, dağ uzaklaşacaktır." (106 / 1 - 6)

● "Fakat Melekût hem içinizdedir ve hem dışınızdadır. Kendi kendinizi bilince, o zaman bilineceksiniz, ve siz Diri Baba'nın oğulları olduğunuzu bileceksiniz." (3 / 7-12)

● "Kardeşini ruhun gibi sev, gözünün bebeği gibi ona dikkat et." (25 / 2 - 4)

DEYİŞLER

● Macit ARAY ●

İnsanoğlu bilemedin
İyi, kötü niçin başka?
Tek yönlü er olamadın
Dışın başka, için başka!

Sen ki Tanrı'nın nurusun
Kendi özünden ayırsın
Alacalı bir sürüsün;
Kuzun başka, koçun başka...

Yüce bir varlıksın güya
Yaşaman bir korkunç rüya
Gelişin başka dünyaya,
Bu dünyadan göçün başka.

Yağız Abdal ölmeze tap
Her anını bir değer yap
Vicdanınla kıl ki hesap
Çıkmasın sonucun başka.